

2

Jeg vil med dette kommentere saksøktets prosesskriv av 30.3.12

Motpartens punkt 2: Saksøkers prosesskriv av 9.3.23012

Det undernevnte er foreløpige kommentarer, mer utfyllende kommentarer kommer senere.

Saksøker sier han ikke vil klargjøre hvordan han stiller seg til dommen i saken mot daglig leder Tor Willy Vimme (LA-2008-96783).

Dermed anser jeg det, slik jeg ser det i dag, nødvendig å få gjenopptatt saken mot Vimme, eller få klargjort om vi kan få rettet dommen på en del punkter, slik at vi også får belyst bakgrunnen for at Vimme la til grunn et fullstendig feilaktig regnskap, uten varetelling, periodisering m.m., noe som vitnene Økodel ved Storsveen og Norgesrevisjon ved Rolf Larsen, vil kunne bekrefte i antatt korte telefonavhør som vitne under hovedforhandlingene i saken mot Hammervoll & Co. Det regnes som sannsynlig at vitnene vil kunne si det samme som de har sagt på lydbånd og i skriv de har sendt til meg ment for behandling av retten. (blant annet faktarapporten og notater – alt levert i tidligere prosesskriv).

Jeg har jo også lagt opp til å få rettens syn om hvordan de vil forholde seg til dommen i lagmannsretten i saken mot Vimme (LA-2008-96783) og det at anken til høyesterett ble nektet behandlet uten begrunnelse. Anken er levert inn som prosesskriv på CDen "innholdsfortegnelse 3 saker 10.1.2012". Jeg har flere ganger forsøkt å få motparten til å bekrefte at han har fått denne CD oversendt fra tingretten, slik de i henhold til e-post fra tingretten har gjort. Jeg venter fortsatt på svar fra motpartens prosessfullmektig. Alt dette fordi jeg vil ha et riktig utgangspunkt for min kritikk mot Ernst & Young – selv om man kan si at Ernst & Young uansett skulle

ha reagert uavhengig av hva andre har gjort eller ikke gjort. Dette synet underbygges best av både Finanstilsynet som vitne (Åland bekrefter innholdet i samtalen 3.10.11 – som jo er levert både som lydbånd og utskrift i prosesskriv til partene) og også av Økodel (Storsveen) – et annet vitne som jeg har satt opp tidligere. Viser også til mitt prosesskriv av 26.3. Her vil jeg presisere at det at E & Y kjente til at regnskapet var ubrukelig, at regnskapsfører ikke var autorisert, og praksisen med å akseptere feilsendte fakturaer for flere millioner kroner, selvfølgelig skal varsles til ledelsen i skriftlig nummerert revisorbrev, uavhengig av hva personene som Ernst & Young hadde plukket ut eller hadde lovet å følge opp gjorde eller visste om problemstillingen. Det at regnskapsfører og daglig leder ikke holder mål er selvfølgelig ingen grunn til at E & Y ikke skal følge opp det de hadde lovet i november 2002, som var en kvalitetssikring av regnskapsfører og daglig leder, noe som igjen betyr skriftlig rapportering til styre når de blir fremlagt ubrukelig regnskap eller åpner bøkene i 5 minutter og ser fakturering til feil firmanavn for millionbeløp. Ref løftene til E & Y i lydbånd november 2002, beviset som viser at E & Y pliktet å følge ekstra nøye med på dette. Hvis Hammervoll & Co hadde kontaktet vitne Kredittilsynet i august 2008, slik mitt prosesskriv av 19.3 viser at de fikk beskjed om (utskrift av lydbånd – lydbåndet kommer i posten trolig senere denne uke til motparten og retten)

Når regnskapsfører og daglig leder klarte å lure (eller ikke visste) at fakturaer ikke skulle aksepteres til feil firmanavn eller ikke kunne kvalitetssikre et perioderegnskap, så er det jo tvert i mot desto viktigere at E & Y åpner bøkene noen minutter (de fakturerte jo for 200.000 over ett år og hadde gitt løfte om fortløpende tilbakemelding om regnskapet ikke holdt mål). Dette betyr at de må varsle om forhold som er typiske fallgruver ved overgang fra

4/

enkeltmannsforetak til AS eller totalt ubrukelig perioderegnskap. Spesielt pga de hadde jo sagt til Pettersen i november 2002 at han måtte gå over til aksjeselskap for å begrense sin personlige risiko til aksjekapitalen, kr 100.000 og også bruke 200 tusen på hans tidligere kollega i Kitron, Tom Hansen Augestad, for å gå over til aksjeselskap.

Derfor er det uvesentlig om jeg skal ha skrevet noe til borevisor etter konkursen omkring min kommunikasjon med regnskapsfører eller daglig leder. Jeg vet ikke om dette stemmer, men jeg kommer tilbake til dette senere i prosesskrivet. Om jeg så skal si det 1000 ganger (og måtte sende spørsmål til 1000 revisorer i Norge om dette: Jeg viser igjen til lydbåndet november 2002, der E & Y jo lover "en kontinuerlig oppfølging av regnskapsfører og daglig leder, med en umiddelbar fortløpende tilbakemelding til meg gjennom hele året om regnskapet ikke holder mål" slik de jo sier på lydbåndet november 2002. Egentlig betyr "fortløpende gjennom hele året" at han skal sjekke om forholdene er akseptable i januar, februar, mars, april, mai, juni, juli, august, september, oktober. Det holder ikke at han kommer med sitt første revisorbrev så sent som 9. oktober (der han ikke engang varsler forholdet).

Når Finanstilsynet i tillegg i samtalen 3. oktober 2011 sier at revisor også pliktet å klargjøre helt fra starten av hva som var oppdraget overfor Pettersen og aksjeselskapet, (AS-et ble etablert senhøsten 2002), så må man derfor forholde seg til det som er lovet i lydbåndet november 2002. Det blir helt feil å komme med det første revisorbrevet 9. oktober 2003, og oppdragsbekreftelsen 10. oktober 2003 – nesten ett år for sent. Da hadde de jo allerede fakturert fortløpende for 150.000 kroner gjennom 11 måneder og leverandørene hadde pr 9. oktober allerede sendt fakturaer for 5 ½ millioner feil til Pettersen privat eller Bassengimport Pettersen –

istedenfor til rett firma, Bassengimport AS. Disse skulle hatt alle fakturaene i hele 2003, noe som jo blir bekreftet i retten 18.12.07, ref .lydbåndet med borevisor i retten 18.12.07, samt skrivet fra bobestyrer, til Bassengimport AS. Dersom ikke mottaker har sett skrivet fra bobestyrer i mine sakspapirer, kan dette framlegges på anmodning.

Saksøker ber om å få kopi av den første revisorrapporten, og det vil følge dette skriv som separat vedlegg til dette prosesskriv.

Bilag nr 1 - Revisorrapport nr 1, 9. oktober 2003. se side 24.

Han har jo fått dette også på begge de 2 cd-ene som inneholder sakspapirer, og det går lett an å finne det der (På cd-en "innholdsfortegnelse 3 saker " kan du gå inn på dokumentet "innholdsfortegnelse" og søke "revisorrapport").

Som skrevet tidligere: Igjen vil jeg ha fremprovosert et svar på motparten om han vil hevde at han ikke har fått 2 forskjellige CD-er fra Pettersen. Den siste han er mottatt, er CDen "Innholdsfortegnelse 3 saker, datert 10.1.2012". Det kommer som sagt ytterligere en CD nr 3 trolig senere denne uke. Tracking viser at den er nesten framme i Norge fra Filippinene der den ble sendt ekspress 22.3.

Motparten skriver i sitt prosesskriv 30.3:

"Videre blir det i prosesskrivet til Pettersen hevdet at saken ikke vil bli omfattende og kan kjøres med kun ca 4-8 vitner". Motparten skriver så at han mener rettsaken , "men et slikt vitneantall, fremstår som meget omfattende".

Til det vil jeg kommentere at dette ikke på langt nær er for mange vitner, at de fleste vitnene, som i mine tidligere rettssaker, vil kunne være korte vitneutsagn over telefonen. Om saken så må gå over 2 dager, noe jeg håper den ikke må, så er ikke det noe problem, slik jeg

ser det nå. Mine saker har ofte tidligere gått over 2 dager, og da med flere vitner enn det her er snakk om. Rettferdigheten må uansett ta den tid den trenger. Uansett hvor mange timer som går med i retten eller antall års kamp for rettferdighet. Jeg har flere hundre lydopptak om saken min som jeg ikke har hatt energi til å gå igjennom enda.

Motparten skriver:

"Det blir videre i prosesskrivet fremsatt beskyldninger mot nok en advokat som er denne saken uvedkommende", så er vel det bare delvis rett? Advokaten motparten sikter til er min advokatrådgiver, Hans Chr. Steenstrup. Han sa jo til meg et par uker før saken mot Hammervoll & Co skulle opp i forliksrådet (ref lydbånd):

"Nå kan jeg si deg Pettersen, det er 100% sikkert at saken blir henvist til tingretten – men ett års frist til å ta ut stevning – det er ikke lenger 99% sikkert ",

så viser det urimeligheten i at jeg skal bli tvunget til å starte denne saken ett år for tidlig (pga. en feil forliksrådet eller Steenstrup har gjort – og jeg mener jo forliksrådet er den som her skal bebreides mest, slik jeg ser det nå). Steenstrup er også vitne til det som ble sagt i forliksrådet, og det mener jeg også vedkommer saken.

Angående saken mot Vimme, er det særlig et par forhold, som angår saken mot Hammervoll & Co, som jeg har bedt om å få klarlagt. Hammervoll sier jo på lydbåndet i samtale med dem i august 2008 at de godt kunne motta 80 .000 til sin klientkonto så det kan tære på det, for de kunne tenke seg å være prosessfullmektig for meg mot Vimme. Hammervoll så, via prosesskrivene de sa de hadde gått igjennom , at jeg hadde bebreidet Vimme for å fremvise til Ernst & Young et perioderegnskap som ikke holdt mål, som ikke ville vise riktig resultat, som var fullt av periodiseringsfeil og manglet varetelling m.m , slik Ernst & Young også sa i retten i sak mot

regnskapsfører Bodin, den 18.12.07 – ref. tidligere prosesskriv om dette med tilhørende lydbånd. Lydbåndet er på veg som CD i ekspressbrev fra Filippinene og kommer ca 4. april direkte både til motpartens prosessfullmektig og til Tingretten (2 CDer til hver).

Det er viktig for å få et riktig utgangspunkt for kritikken av Ernst & Young og advokaten som ville ha meg til å trekke ankesaken mot E & Y, Hammervoll & Co, at følgende slås fast:

at det Det første kvartalsregnskapet ansees som å være fullstendig feil, og ikke gikk som budsjettet etter første kvartal, men resultatet var mellom en halv og halvannen million i minus allerede da.

Uansett vil Pettersen ha Vimme som vitne, slik jeg ser det nå, blant annet for å bekrefte at han ikke hadde noen kommunikasjon med revisor omkring praksisen med å akseptere de feilsendte fakturaer – (slik han sa på lydbånd til Arendal forliksråd) og om hvilken kommunikasjon han ellers hadde med regnskapsfører og styreformann omkring både dette forhold og også kvaliteten på regnskapsførselen generelt og det første kvartalsregnskap i særdeleshet. Når det gjelder de feilsendte fakturaer, så sa Vimme til meg i 2006 på lydbånd at "praksisen med å akseptere at fakturaene gikk til Pettersen privat, ble gjort fordi det hadde blitt bestemt at det var for det beste !" Han burde kanskje uttype hva han mente med det (det ble avskåret som tema av lagmannsretten i Skien – for de hadde jo feilaktig konkludert med at Pettersen skulle ha uteglemt i sin anke å ta med forbeholdet at han i lagmannsretten ville bruke de samme bevis som han hadde brukt i tingretten. Et annet stort problem med dommerne i lagmannsretten i saken mot Vimme var jo at de ifølge vitne Økodel regnskapsbyrå, "ikke forsto noen ting" om det vitne hadde sagt om det første perioderegnskapet, slik at han snudde konklusjonen til Økodel på hode, og dømte til fordel for

Vimme (at det var berettiget at Vimme tok ut 50 tusen til seg selv, fordi Vimme hevdet regnskapet viste at det gikk som budsjettert og at Pettersen følgelig ikke hadde store grunner til å foreta kostnadskutt, permitteringer m.m – slik Pettersen forslo allerede i lydbånd 1. februar 2003)

3. Saksøkers Prosesskriv av 19.3.2012

Prosesskrivet er på 130 sider, men bokstavene er så store, at det tilsvarer et normalt sideantall på ca 60 sider – og de fleste av sidene er jo utskrifter av sentrale lydbåndopptak for saken, også opptak av hva Hammervoll & Co har brukt for av argumentasjon for sitt påtrykk om å få meg til å droppe ankesaken mot E & Y.

Jeg ønsker at de som deltok i lydbåndopptakene, også skal være enten telefonvitne (hvis de bor langt fra Oslo eller der rettssaken måtte gå) eller de kan møte personlig hvis de bor i nærheten av rettssalen. Denne framgangsmåte har fungert greit ved mine tidligere rettssaker hvor jeg har vært selvprosederende.

Den relevans utskriftene (og selve lydbåndet) har for saken, er den at de kan ha glemt mye av det de sa tidligere, eller det kan antas at de kanskje føler de har en viss tilknytning til E & Y (de er kollegaer eller har vært det, har en eller annen tilknytning til Ernst & Young eller saksøkte, de involverte advokater m.m. Noen kommer fra samme område og en kan ikke så lett forvente at de tør å si det de sa på lydbåndet m.m.) Lydbåndene er ment å brukes hvis vitnenes forklaringer avviker vesentlig fra det de har sagt på lydbåndet. Jeg mener også at de som er på lydbåndene bør få oversendt det de selv har sagt – noe som automatisk vil skje i nær framtid.

Relevansen til lydbåndopptakene er størst for vitnene Rolf Larsen (lydbåndet beviser at forliket Pettersen inngikk med E & Young er gjort på falske premisser. Hammervoll har jo sagt at den gang

hovedvitne, Revisor Rolf Larsen, angivelig hadde sagt til dem at E & Y ikke hadde opptrådt kritikkverdig i forhold til Pettersen, noe Larsen sier på lydbåndet at er en løgn – for han har alltid stått ved faktarapporten han laget som konkluderer med en erstatning til Pettersen på 7.9 millioner kroner. Andre lydbåndopptak er for eksempel Finanstilsynet, ved Bernt Åland, som jo hudfletter Ernst & Youngs innsats, der de beskriver en rekke forhold som E & Y måtte (ikke burde) rapportere til Pettersen i skriftlig nummerert brev (for eksempel at regnskapsfører ikke er autorisert, at de visste at perioderegnskapet var ubrukelig, at det var kommet fakturaer for flere millioner til feil firmanavn m.m).

Motparten stiller spørsmål ved lovligheten til lydbåndopptakene. Jeg oppfordrer retten til å studere skrevet som Oslo tingrett sendte til Pettersen i 1. halvdel av 2007, som konkluderer med at de tillater bruk av lydbåndet fra november 2002, hemmelig opptak av samtale mellom Nils Pettersen, Noraberg i E & Y, og teknisk sjef i Bassengimport Pettersen, Dan Rydningen. Dette skrevet er vedlagt i

Bilag nr 2: Oslo tingretts brev om aksept for lydopptak *Side 2.8*

Dette var jo en samtale mellom profesjonelle aktører osv- og saken stiller seg annerledes enn om det hadde vært en annen type tvist som var temaet. Med samme begrunnelse, vil jeg at retten også godtar de andre samtalene med Ernst & Young (de fleste samtaler ligger på CDen "innholdsfortegnelse 3 saker" og CD en som ble sendt fra utlandet for ca 10 dager siden og som kommer fram om få dager, merket "Sak II-197335 TVI-OTIR/02 – CD nr 3"

Motparten skriver så videre i punkt 3:

Forliksrådets avgjørelse av 20.10.2011.

Motparten skriver at om forliksrådets avgjørelse ikke er riktig (der de frikjenner Hammervoll & Co), så er det " et forhold som ikke er relevant for denne tvisten , og vil ikke bli ytterligere kommentert".

Det at forliksrådet gir en feil avgjørelse, har relevans til saken, da jeg får kun 1 måned til å ta ut stevning istedenfor 1 år, og da avgjørelsen er offentlig kjent og vil bli brukt mot meg i saken mot Hammervoll & Co. Forliksrådet har ikke kompetanse til å dømme i saken og har opptrådt svært urimelig mot Pettersen. Som jeg skriver i mitt prosesskriv av 28.3, så står det i Ot.prp. nr 51 (2004-2005) blant annet at "det ikke bør legges avgjørende vekt på at en mangelfull behandling i forliksrådet kan repareres ved å bringe saken inn for tingretten". "For mindre ressurssterke parter, vil det kunne fortone seg som en økonomisk og følelsesmessig belastning". Blant annet pga. dette, vil jeg kreve at saken fryses til desember 2012, og at vi berammer hovedforhandling til mai 2013. Det ville nemlig vært antatt tidsplan hvis forliksrådet hadde gjort sin jobb og valgt ikke å dømme i saken. Det er ikke rimelig at jeg skal behøve å lide i denne henseende pga feil begått av Oslo Forliksråd.

For å kommentere Oslo Forliksråd utover det jeg har skrevet tidligere blant annet i min CD (Innholdsfortegnelse 3 saker), vil jeg legge ved

Bilag nr 3 (Korrespondanse med Oslo forliksråd mars 2012) side 31

Når det gjelder punktet om Oslo Tingretts habilitet, vil jeg vise til mitt prosesskriv av 30.3 , og også

Bilag nr 4a e-post av 30.3 til Borgarting Lagmannsrett. Side 56

Bilag nr 4b – vedlegg til bilag nr 4. side 58

Bilag nr 4c – vedlegg til bilag nr 4 side 69

Som man ser har jeg har jo oppgitt mange andre grunner til inhabilitet enn "dom i mitt disfavør i forliksrådet". Flere grunner er ventet når jeg får penger og tid til å forbedre min argumentasjon.

Motparten skriver så om vitneførsel at Pettersen vurderer å kalle inn hele 12 vitner. Det er ikke slik at vitneavhørene vil ta flere dager, slik jeg har bevist ved å ha vært selvprosederende flere ganger tidligere. Det er også slik at jeg nok vil trenge veiledning fra retten og andre mht. hvordan jeg evt. Kan kutte ned på vitneantallet. Jeg ville tro at Finanstilsynet, revisor Rolf Larsen, regnskapsfører Storsveen, borevisor Løvberg, revisor Sandvik (med oversikten over feilsendte fakturaer m.m) kanskje er de viktigste vitnene slik jeg ser det nå. Men at vi nok trenger noen til utover disse. Disse har jo allerede uttalt seg, så jeg tenker å sende utskrift av det de har sagt tidligere slik at jeg kan forberede at avhørene blir rasjonelle og så raske som er rimelig.

Motparten skriver så om beramming.

Saken ønskes ikke berammet til november 2012. Saken ønskes fryst til desember 2012, og at hovedforhandling skjer det ca april 2013. Dette ville jo blitt tidsplanen hvis forliksrådet hadde gjort sin jobb, og ikke hadde hjemmel for å dømme, noe jeg kalkulerte med at de var tvunget til gjennom loven m.m.

Fra min side er det viktig at saken går slik den ville hvis Oslo forliksråd hadde gjort sin jobb og ikke dømt i saken.

Flere avgjørelser i den europeiske menneskerettsdomstol EMD tilsier at ethvert trinn i domstolbehandlingen må tilfredstille konvensjonens krav til rettferdig rettergang. I den anledning pågår mye virksomhet i min hjerne, hvordan jeg eventuelt kan få oppmerksomhet fra EMD, utover den kontakten jeg har i dag.

Lovens grunner til at det normalt gis ett år på å ta ut stevning, i saker der forlikrådet ikke dømmer, er et område jeg søker veiledning om, og ønsker å forstå bedre. Jeg fremprovoserer retten til å gi veiledning om hvor jeg kan finne kommentarer fra de som laget denne regelen med ett års frist til å ta ut stevning, hvorfor det gis såpass lang tid som ett år på å ta ut stevning.

Jeg trenger tid til å forberede saken, da bevisene jeg har så langt kanskje ikke helt gir tingretten et fullstendig grunnlig til å få et rettferdig resultat i saken. Dette var planlagt at jeg skulle gjøre gjennom hele 2012, slik at saken kunne berammes til hovedforhandling våren 2013. Men forlikrådet og motparten vil det annerledes. Muligens rettsvesenet også, hvis de føler at det har gått prestisje i saken eller hvis kollegiale forhold eller kameraderi er et problem. Men jeg håper staten isteden er interessert i en grundig vurdering av saken, der alle forhold blir vurdert (for eksempel mer eksakt kvaliteten på regnskapet og rapporteringen og omfanget av feilfakturering etc). Min personlig oppfatning er at retten ved flere anledninger klart har feilet, blant annet ved å si under hovedforhandling at mine bevis ikke vil bli hensyntatt eller ved å dømme i sak uten å ha hjemmel for det, eller ved å "ikke forstå noen ting av det vitne sier", ref. vitne Økodel om dommernes kunnskapsnivå om regnskap – slik at resultatet og dommen blir motsatt av hva både Økodel, Norgesrevisjon og Kredittilsynet mener den skulle vært, f.eks i saken mot Vimme. (de 3 sistnevnte er regnskapskyndige og en dommer bør forstå hva de snakker om og skriver i sine konklusjoner mht. revisors plikter og aktsomhetsgrunner overfor Pettersen – slik prosesskrivene jo beviser). Når det gjelder saken mot E & Y i Oslo tingrett, har jeg forstått at jeg har dette opptaket, og trenger mer tid til å gå igjennom opptaket av hovedforhandlingene, slik at jeg bedre kan kommentere dommen.

Men uansett så er det klart at Hammervoll & Co, burde ha forstått at dette ikke skal dreie seg om E & Y skal slippe ansvar, bare pga at de ikke har klargjort hva som var E & Y sitt oppdrag og fikk fokus på problemene for Pettersen og hans selskap, slik de i henhold til Kredittilsynet (Finanstilsynet nå) hadde plikter til å rapportere i skriftlig, nummerert brev. Da er det en selvfølge at man forholder seg til det som er lovet muntlig. Det ser Hammervoll & Co antatt klart nå. Jeg mener også at sjansen for et forlik med Hammervoll & Co og/eller staten er stor, slik at hvis vi venter med hovedforhandling til 2013, så kan det være en fordel for alle parter, slik jeg ser det nå.

Jeg tror også at mindre ressurser blir lagt ned for rettsvesenet, Hammervoll & Co og Pettersen, hvis vi får anledning til å tenke oss om før vi starter en hovedforhandling 1 år tidligere enn hva som skulle vært. Når vi ser alvorlighetsgraden, og kravets størrelse, så er det vel ikke riktig å kjøre en sak i ekspressfart nå.

Angående Lydbåndopptak fra saksøkers tidligere rettssaker og møter i forlikrådet, kan jeg ikke se at det er ulovlig å legge fram slike lydbåndopptak og utskrifter, men snarere er dette et framskritt for rettssikkerheten og en fordel for alle parter. Man må kunne bevise hva som er sagt og gjort. I den anledning viser jeg til et skriv fra en advokat i Oslo, som forklarer videre begrunnelse for dette synet

Bilag nr 5 (rettssikkerhet i norske rettssaler). Side 70

Jeg vil på det sterkeste motsette meg at lydbåndopptakene blir avskåret som bevis, med hensyn spesielt til rettssikkerheten. Også fordi de på en klar måte forklarer mye av Pettersens problemstilling, slik jeg ser det. Bruk av lydbåndene vil øke sannsynligheten til en rettferdig avgjørelse. Når det gjelder det som er sagt i retten, er det selvfølgelig den eneste mulighet jeg har til å bevise at dommerne har "misforstått" eller sett bort fra vitneforklaringer.

Jeg trenger veiledning for å finne ut av hva motparten sikter til når det gjelder at han mener dette ikke er lovlig i henhold til "LB-1998-803" og "tvl § 22-4". Men jeg har forsøkt å bruke google, og det jeg fant om tvl § 22-4, er følgende:

" (1). Det kan ikke føres bevis om innholdet av forhandlinger eller forklaringer som en domstol med hjemmel i lov har pålagt de tilstedeværende taushet om. Den som har krav på hemmelighet, kan samtykke i at beviset føres."

Jeg kan ikke se at noen har kommet med et krav om hemmelighet. Den eneste som noen gang har spurt om jeg tok opp på lydbånd, er Hammervoll under saken mot han selv i Oslo forliksråd den 20.10.11. Vi må kontrollere det han har sagt om dette ved å studere rettsbok, eller skal vi heller høre på lydbåndet? Hva er motpartens og rettens syn på dette?

Oslo tingrett har sendt meg et brev hvor de konkluderer med at hemmelig opptak av samtalen mellom Pettersen og Ernst & Young må tillates. Dette er som sagt vedlagt i bilag nr 2. vedlegges i

De andre parter jeg har tatt opp på lydbånd har både nektet å klargjøre forhold skriftlig overfor Pettersen og de har også et profesjonelt samarbeid med Pettersen hvor Pettersen har betalt hver av dem flere hundre tusen for å gjøre en jobb som de ikke har gjort. Noen få unntak gjelder. Kredittilsynets opptak av samtale 3. oktober 2011 er gjort mye pga Kredittilsynets deltakelse som telefonvitne 18. desember 2007 gikk alvorlig galt, der Kredittilsynet ikke gjengav loven og sitt eget rundskriv nr 12/2000 på korrekt og presis måte, slik bevist i mitt prosesskriv av 19. mars 2012 viser på side 30-32. For å vise at lydbåndopptak kan bevise hvordan ting kan bli uttrykt feil i retten, siterer jeg nå teksten på side 30-32 i dette prosesskriv, side,

der Kredittilsynet i Oslo, ved Espen Jacobsen (Arendalsmann?) fikk følgende spørsmål fra min advokat Aabelvik:

"Hvis et inngående og utgående bilag, som har betydning for momsoppgjøret -

Hvis en regnskapsfører får seg forelagt sånne bilag som ikke er korrekt med hensyn til formalia, hva bør en regnskapsfører gjøre i så tilfelle.?"

Kredittilsynet svarer så, ved Espen Jacobsen:

"Da mener jeg at regnskapsføreren bør kontakte sin klient og returnere det bilag, og si i fra at dette bilaget er stilla til feil firma"

"Og det bør kanskje være skriftlig, for da er det brudd på reglene – forskrift om merverdiavgift. En meddelelse som da bør, skal være skriftlig". Utskrift slutt lydbånd.

Svaret inneholder både ordene "bør" og "kanskje" og "skal", altså en uklar beskjed fra Kredittilsynet, som ikke stemmer med skrivet han refererer til fra desember 2000, for skrivet vitne viser til bruker ordet "skal", når vi snakker om det vesentlige her, for vi snakker jo om "Brudd på regnskaps, skatte- og avgiftslovgivingen":

(Se filen F 5- 20, der det blant annet står i Rundskriv til alle autorisert regnskapsførere 12/2000 – tilsynsveiledning vedrørende regnskapsførervirksomhet, punkt 1.2.:

"Det bør foreligge skriftlige meldinger til oppdragsgiverne etter hver registreringsperiode om feil, mangler, uklarheter, spørsmål, og lignende som avdekkes som ledd i regnskapsføringen"

"Brudd på regnskaps, skatte- og avgiftslovgivingen fra oppdragsgivers side som regnskapsfører kommer over i tilknytning til regnskapsføringen, må uansett tas opp skriftlig med oppdragsgiver".

Ovennevnte gjelder i enda større grad Ernst & Young, noe som bevises ved utskriften av samtalen på 45 minutter med Kredittilsynet (og de har sagt at de stiller i retten og sier dette), samt samtalen fra november 2002 med E & Y. Ernst & Young har jo som sagt både plukket ut regnskapsfører Bodin (fra Arendal/Tvedestrand) og som vi har sett i dette prosesskriv definert for henne hva som var hennes oppdrag i sin eneste revisorrapport, og det er da naturlig at han følger opp denne "oppretting av 1. halvår og ajourføring" som han skriver om i sin revisorrapport nr 1. og Bodin sier jo også den 18.12.07 under rettssaken Pettersen hadde anlagt mot henne, blant annet følgende: (viser til lydfilen A 24 del 1 6 minutter som også sendes på CD): Utskrift av deler av denne filen følger her:

R:L Hvem var det du ble enige om innholdet i oppdraget, Bodin ?
Hvem var det som definerte innholdet i ditt oppdrag:

IB: Jeg skulle jo i stor grad forholde meg til Noraberg i Ernst & Young ,
da, og daglig leder"

Jeg synes vi heller skal innse at vi lever i 2012, ikke i forrige århundre, og se på hva justisministeren i 2012 mener om tvisteloven og lydopptak av parts- og vitneforklaringer i sivile saker. Det kan se ut som dette kun er et økonomisk spørsmål for å øke rettssikkerheten. Justisminister Grete Faremo sier blant annet:

"Når det gjelder sivile saker er hovedregelen i tvisteloven at det under hovedforhandling skal foretas opptak av parts- og vitneforklaringer, men dette kan utelates blant annet når retten ikke har tilgjengelig nødvendig utstyr for opptak". Viser ellers til det hun ellers sier i

4. Saksøkers Prosesskriv av 26.3.2012

Motparten skriver at samtlige av mine spørsmål er besvart. Dette stemmer ikke. For eksempel har jeg silt spørsmål om hvilke prosesskriv og CD-er som motparten har mottatt, vennligst oppgi tittelen på CD-ene, totalt hvor mange filer og MB, når mine prosesskriv er datert. I tillegg vil jeg gjerne vite hvor mange prosesskriv motparten har sendt, og når de er datert.

Jeg ønsker fremprovosert svar på om motparten anser det som bevist at det tidligere omtalte "simulerte generalforsamlingsvedta" var simulert etter konkursen. Dette var jo ikke et tema i det hele tatt i prosesskrivene, under hovedforhandlingene og i dommen i saken Pettersen hadde mot Vimme både i tingretten og langmannsretten. Jeg har levert flere lydbåndopptak hvor Vimme, Turid Larsen (regnskapsfører nr 1) og Noraberg i Ernst & Young uttaler seg om dette, og det er jo ingen tegn i regnskapet til at noen av partene eller regnskapet har innrettet seg etter dette heller (det eksisterte jo aldri). Dette fordi vitneførselen vil bli redusert og saken får en raskere behandling ved at man ikke bruker ressurser for å gå dypere inn i dette. Kan jeg få et svar fra motparten på dette? Evt skal retten også uttale seg om de anser denne bevisføring som unødvendig. Er partene enige i dette spørsmålet. Er det andre spørsmål/problemstillinger som partene er enige i, slik at vi ikke trenger å fokusere på også andre forhold?

Når motparten viser til at tingrettens dom er korrekt, hvordan kan han vite det? Hva bygger han påstanden om at Kredittilsynets mening og mine hovedvitners meninger er uten betydning? ER det korrekt at en revisor først skal love en masse ting i lydbåndet november 2002, så fakturere 200.000 uten engang å åpne bøkene og varsle om forferdelige forhold som ødela bedriften til Pettersen og

gjorde han til gjeldsslave (blant annet feilfakturering for ca 7 millioner kroner). Inntekten til Pettersen hadde vært 1.2 millioner i gjennomsnitt alle årene fra 1998-2002, da Pettersen hadde et enkeltmannsforetak. Så ville E & Y at jeg skulle bruke en halv million ekstra på å starte et AS- for å begrense min risiko til aksjekapitalens størrelse, kr 100.000 (i tilfelle en eventuell konkurs). Men når han gjorde ingenting med dette, så føler jeg meg alvorlig rammet og gjeldstynget .

Motparten vil ha framprovosert revisorrapport nr 1, 9. oktober 2003. Dette ligger som sagt i dette prosesskrivs bilag nr 1. Denne rapporten beviser at E & Y ikke har rapportert fortløpende gjennom hele året, slik de lovte i lydbåndet november 2002. Den nevner også regnskapsfører Bodin, som hadde blitt plukket ut "for å rette feilene i regnskapet 1. halvår 2003, og føre det riktig fra da av". E & Y sier jo på lydbånd 18.12.07 at det var åpenbart at regnskapet ikke bare var "stein galt" 1. kvartal 2003, men at det sommeren 2003 fremdeles var "stein galt". Dette informerer de ikke engang i revisorrapport nr 1, den 9. oktober 2003. Heller ikke forholdet med feilfakturering til feil firmanavn for 7 millioner er nevnt med ett eneste ord. Når jeg skal ha en fortløpende tilbakemelding om regnskapet ikke holder mål, så betyr det gjennom hele året, men tilbakemeldingene om ubrukelige regnskap og feilfakturering kom aldri. Til tross for at E & Y sa i retten den 18.12.07 at denne revisorrapport innholdt det "som var viktig for ledelsen å konsentrere seg om".

Når det gjelder det andre skrivet motparten framprovoserer fremlagt, så henviser motparten til side 10 i tingrettsdommen:

"Retten viser blant annet til det han skriver i sitt brev til borevisor om at han forsøkte å hindre daglig leder og regnskapsfører å akseptere fakturaer i andre navn":

Jeg husker ikke dette skrivet, og må konferere med Oslo Tingrett og min daværende advokat. Kan tingretten hjelpe meg med å finne fram til dette? Jeg vil i tillegg rette henvendelse til borevisor Løvberg om dette.

Uansett forstår jeg på motparten at han mener at problemene jeg har hatt om kommunikasjonssvikt fra daglig leder og regnskapsfører, ikke angår min sak mot Hammervoll. Uansett mener jeg at mye tyder på at disse heller ikke har gjort sin jobb mht rapportering. Kredittilsynet kan for eksempel helt sikkert bekrefte at rundskrivet til regnskapsførere nr 12/2000, blant annet slår fast at:

"Det bør foreligge skriftlige meldinger til oppdragsgiverne etter hver registreringsperiode om feil, mangler, uklarheter, spørsmål, og lignende som avdekkes som ledd i regnskapsføringen"

"Brudd på regnskaps, skatte- og avgiftslovgivningen fra oppdragsgivers side som regnskapsfører kommer over i tilknytning til regnskapsføringen, må uansett tas opp skriftlig med oppdragsgiver".

Sistnevnte 4 liner om brudd på regnskaps, skatte og avgiftslovgiving, er det enda viktigere at revisor varsler om når han vet at regnskapsfører ikke er autorisert eller han har andre aktsomhetsgrunner til å passe ekstra nøye på.

Både regnskapsfører 1. halvår 2003 og daglig leder 1. halvår 2003 forsøkte å bagatellisere praksisen med feilfaktureringer. Turid Larsen og Wimme hevdet på lydbåndopptak at, hvis de visste at feilfakturering, kunne fått konsekvenser for Pettersen privat, så ville de ha varslet Pettersen" Og de er jo også pålagt av myndighetene å

varsle styre skriftlig. Men uansett hva disse 2 eller Pettersen visste om regnskapsfeil og feilfakturering, så har det ingenting med E & Y sitt løfte og særskilte aktsomhetsgrunner til å gripe inn. (annet enn at hvis E & Y visste at disse kanskje ikke klarte å passe på, så har han jo enda større grunner til å passe på og varsle Pettersen, så han ikke blir lurt eller villedet. E & Y hadde jo uansett lovet en fortløpende oppfølging nærmest fra A til Å - med "umiddelbar" tilbakemelding til Pettersen (slik beskrevet av vitne Norgesrevisjon ved Rolf Larsen). Alt dette kan man jo også se hvis man leser/hører lydbåndopptaket fra november 2003, fremlagt på CDen "Innholdsfortegnelse i 3 saker . CD nr 3"

Regnskapsfører Bodin ble plukket ut Av E & Y. Bodin sa i retten 18.12.07 under saken jeg hadde mot henne, på direkte spørsmål fra hennes advokat, R. Larsen, om hvem hun skulle forholde seg til, og svaret var "Jeg skulle forholde meg til Noraberg i Ernst & Young og til daglig leder". (ref. utskrift av lydbåndet tidligere levert som prosesskriv). Bodins oppdrag har E & Y beskrevet 9. okt 03 i sin revisorrapport nr 1: "Hun skulle rette feilene i regnskapet for 1. halvår , ajourføre det og føre det riktig i fortsetningen".

Vimme hadde blitt plukket ut ved at E & Y først rådet meg til å bruke 200 tusen over 6 uker til konsulenten som han plukket ut, Tom Hansen Augestad + at E & Y fikk meg til å bruke 40.000 kroner i tillegg for å få Proffice AS som i samarbeid med Tom Hansen håndplukket Vimme for Pettersen. E & Y hadde jo lovet å vurdere daglig leder i tillegg, - og de sier jo at de var veldig opptatt av å kunne vurdere han, ref. lydbåndet i nov 2002.

Saksøkers prosesskriv av 28.3.2012

Pettersen ber saksøker lese dette prosesskriv en gant til + de jeg sendte i mars, for å finne noen grunner til at vi fryser saken, slik jeg anmoder.

Hvorfor har jeg en sak mot E & Y. De burde kontaktet vitnene mine og analysert bevisene som lå foran dem og som ville kommet hvis de kontaktet vitnene. I den anledning vises også til prosesskriv av 26.3, som kortfattet over en side forklarer mye av problemene. Men her skulle det også ha stått bedre presisert i siste avsnitt at E & Y måtte, ikke burde, varslet at de visste at regnskapet som de i retten sier det ble presentert ikke holdt mål og ville vise feil resultat. Dette prosesskrivets innhold er så viktig, at jeg tror jeg må gjenta det, i tilfelle det ikke blir vektlagt tilstrekkelig: Teksten er:

Jeg ønsker fremprovosert rettens og saksøktes syn på følgende spørsmål:

På hvilken måte skal en fortløpende rapportering skje til ledelsen av mitt firma, hvis den ikke skal skje skriftlig,

1. at regnskapet ikke holdt mål, slik revisorfirma Ernst & Young beskriver det første kvartalsregnskapet (perioderegnskapet) som de i retten 18.12.07 sa de hadde fått fremlagt (der de sa de hadde fått det fremlagt, men at det var ubrukelig, men mange periodiseringsfeil, manglende varetellinger osv)?
2. at de feilsendte fakturaene på til sammen 7 millioner kroner var stillet til feil person/firma. De var jo stillet til Pettersen privat eller til hans private firma – istedenfor

det som var rett, til Bassengimport AS ,slik Borevisor Tor Løvberg beskriver i retten 18.12.07.

De feilsendte fakturaer og det faktum at E & Y allerede tidlig 2003 visste at regnskapet var ubrukelig, skal varsles i skriftlig revisorrapport – uansett hva Pettersen visste om kvaliteten på regnskapet (og spesielt praksisen med å akseptere eller feilfakturering - om feilfaktureringen eksisterte, hvilken betydning den ville få for Pettersen eller brudd på skatte og avgiftslovgivningen, regnskapsloven m.m)

Når det gjelder andre grunner som Hammervoll & Co har oppgitt til å droppe rettssaken mot Ernst & Young, så er det klart at Hammervoll sier på lydbåndet at jeg ikke kan ha rettssak, fordi "det lyves så mye i retten". Dette er jo også en grunn til å bruke lydbånd, for da kan man jo lettere sette fokus på løgnene og få rettet noe opp i elendigheten. Jeg mener dette poenget til Hammervoll ikke er en grunn til å droppe en rettssak, og at det er et mangelfullt råd han gav meg. Også det at han sier "uansett hva slags rettferdighet du søker Pettersen, så får du ikke det gjennom rettsapparatet, så du kan droppe ankesaken". For meg virker dette provoserende og direkte tvilsomt som råd fra en advokat i Norge til hans klient. Norge er jo så stolt av sin rettssikkerhet?

Jeg har sendt en minnepinne med lydbåndopptak og utskrift av prosesskriv 19.3, som rekommandert brev til retten 19.3

Til slutt vil jeg si at CD nr 3 kommer fram til retten og motparten i rekommandert brev sendt fra Cebu Filippinene som ekspress den 22.3.12.. Brevene sendt 22.3, et til hver av partene ,inneholder 2 identiske CD-er til hver av partene med de nyeste lydbåndopptak og noen prosesskriv som allerede er sendt partene som e-post. , (3 av lydfilene kommer både i wav-format og mp3- format, fordi mp3-formatet har litt dårligere lyd). På cd-en ligger også en rettet utgave av prosesskriv 19.3 (word fil). Denne rettede utgaven er også sendt som både PDF-fil og word-fil i e-post til partene tidligere denne uke. (men enda et par små rettelser i grønt) Jeg anbefaler å lese word-filen, da den viser hvor rettelserne er, og også har gulett ut noen viktige setninger.

Nils Even Pettersen

Vedlegg: 6 vedlegg + Cd-en merket nr 3, som kommer i rekommandert brev trolig i neste uke.

Bilag 1, side 24

Bilag 2, side 28

Bilag 3, side 31

Blag 4a, side 56, Bilag 4b side 58, bilag 4c side 69

Bilag 5, side 70

Bilag 6, side 73. CD nr 3 kommer ca 10.4 i posten

24

Bilag nr 1 er også vedlagt som pdf fil .

KUPI

 ERNST & YOUNG

■ Statsautoriserte revisorer

■ Forfaksregistrert:
NO 976 389 387 MVA

Ernst & Young AS
Kittelsrudv. 1, P.O. Box 299
N-4803 Arendal

Tel.: 37 07 20 00
Faks: 37 07 20 01
www.ey.no

Bassengimport AS
Molandsveien 60
4846 Arendal

Medlemmer av Den norske Revisorforening

Attn.: Daglig leder Idar Hansen
Styret v/ styrets leder

Arendal, 9. oktober 2003
Revisjonsrapport nr 1/03

Revisjonsrapport

1. Innledning

Vi viser til vårt møte med Dem og regnskapsfører mandag 22. september 2003, og har i det følgende laget en skriftlig fremstilling av møtets hovedtemaer.

Som ledd i revisjonen for 2003 har vi utført foreløpig revisjon. Foreløpig revisjon gjennomføres før årets slutt og omfatter blant annet kontroll av utvalgte deler av bokføringen, selskapets rutiner og formuesforvaltning, og på dette grunnlaget ønsker vi å kommentere forhold av vesentlig betydning overfor selskapets daglig leder og styre. Våre kommentarer omfatter forhold som selskapets ledelse etter vår oppfatning bør vise stor grad av oppmerksomhet i kommende regnskapsperioder.

Vi gjør oppmerksom på at forholdene er fremkommet i forbindelse med det ordinære revisjonsarbeidet og omhandler det vi karakteriserer som vesentlige forhold.

2. Selskapets økonomiske stilling og resultat pr. 30. juni 2003

2.1 Selskapets resultat og egenkapital

Selskapets resultatregnskap viser et resultat før skatt på kr -827.000 for perioden 1. januar til 30. juni 2003. Budsjettert resultat for perioden beløper seg til kr 2,319.000. Budsjettavviket utgjør således kr -3.146.000.

Selskapets balanse pr. 30. juni 2003 viser en egenkapital på kr -717.000. Dette innebærer at hele selskapets bokførte egenkapital er tapt.

Vi gjør oppmerksom på at ovennevnte perioderegnskap ikke er revidert.

■ Arendal, Bergen, Bp, Drammen, Farnesvåg, Fredrikstad,
Holmestrand, Horten, Hønefoss, Kongsvær, Kragemo,
Kristiansand, Lørvik, Levanger, Lillehammer, Moss, Måloy,
Notodden, Oslo, Otta, Porsgrunn/Skien, Sandefjord, Sortland,
Stavanger, Steindler, Trondheim, Tønsberg, Vikersund, Ålesund

2.2 Tap av aksjekapital og styrets handleplikt

Etter aksjeloven § 3-4 skal selskapet til en hver tid ha en egenkapital som er forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten. Selskapets styre er i aksjeloven § 3-5 pålagt en handleplikt dersom egenkapitalen er lavere enn forsvarlig, eller om mer enn halvparten av aksjekapitalen er tapt. Dersom tap av egenkapital skyldes selskapets ordinære drift, må styret foreslå tiltak som skal settes i verk for igjen å oppnå en forsvarlig egenkapital. Deretter skal styret innen rimelig tid innkalle til generalforsamling for å legge frem opplysninger om den økonomiske situasjonen og hvilke tiltak styret planlegger å iverksette.

Kravet til generalforsamlingsbehandling er begrunnet i:

- et informasjonsbehov hos aksjonærene om at deres kapital kan være utsatt for tap,
- at aksjonærene skal få beslutte hvilke av styrets foreslåtte tiltak de mener best vil tjene selskapet, og
- om tiltakene anses tilstrekkelige for å bedre selskapets egenkapitalsituasjon.

Vi anmoder selskapets styre om å vurdere handleplikten etter aksjeloven § 3-5 som følge av egenkapitalsituasjonen pr. 30. juni 2003. Vi gjør oppmerksom på at dersom styret ikke finner grunnlag for å foreslå tiltak som nevnt ovenfor, eller slike tiltak ikke lar seg gjennomføre, skal det foreslå selskapet oppløst.

2.3 Forutsetningen for fortsatt drift

I følge aksjeloven er det styrets ansvar å kontrollere forvaltningen av selskapet, herunder å vurdere selskapets forutsetning for fortsatt drift. Bassengimport AS har siden oppstarten i 2003 hatt negativ kontantstrøm. Forutsetningen for fortsatt drift avhenger blant annet av selskapets evne til å finansiere sin fremtidige virksomhet gjennom positiv inntjening og utvikling av gode rutiner for å sikre selskapet en positiv kontantstrøm.

Resultat- og likviditetsbudsjettet for 2003 danner grunnlaget for å anslå selskapets fremtidige kapitalbehov. Selskapet har imidlertid ikke innfridd resultatene og har således hatt store likviditetsproblemer i deler av 2003.

Vi anmoder selskapets ledelse om fortløpende å vurdere selskapets grunnlag for fortsatt drift. I denne forbindelse anbefaler vi selskapets ledelse om snarest mulig å utarbeide et revidert budsjett for 2003, for å vurdere behovet for tilførsel av ny egen- og/eller fremmedkapital.

3. Regnskapsførsel (bokføring)

3.1 Åpningsbalanse pr. 1. januar 2003

Vi har ved gjennomgang av den bokførte åpningsbalansen til Bassengimport AS pr. 1. januar 2003 identifisert regnskapsposter som tilhører Bassengimport Pettersen (enkelmannsforetak).

Vi anmoder selskapets ledelse om å påse at selskapets bokførte balanse pr. 1. januar 2003 korrigeres slik at denne samsvarer med selskapets åpningsbalanse pr. stiftelsestidspunktet.

3.2 Eneaksjonærens mellomværende med selskapet

Selskapets eneaksjonær har finansiert deler av sitt privatforbruk med lån fra selskapet. Utgiftene til privatforbruket er bokført og dokumentert på en mellomværendekonto mellom eneaksjonæren og selskapet. Saldo på kontoen pr. 30. juni 2003 viser at eneaksjonæren har netto gjeld til selskapet.

Vi har foretatt en overordnet gjennomgang av utgiftene som er bokført på eneaksjonærens mellomværendekonto med selskapet. Etter vår mening synes det som om kontoen inneholder flere utgiftsposter som vedrører selskapet og ikke eneaksjonærens privatforbruk. Dette omfatter blant annet utgifter til bil- og telefonbruk.

Vi vil anmode selskapets ledelse å foreta en gjennomgang av mellomværendekontoen for å vurdere hvorvidt utgiftene gjelder selskapets virksomhet eller eneaksjonærens privatbruk.

Vi gjør samtidig oppmerksom på at ethvert lån fra selskapet til dets aksjonær betinger at selskapet har tilsvarende fri egenkapital og at låntaker stiller betryggende sikkerhet for lånet, jfr. aksjeloven § 8-7.

3.2 Dokumentasjon av salgsmønstre

Vi har vurdert hvordan varersalg blir dokumentert og behandlet i regnskapet. Ifølge resultater fra vår gjennomgang blir i hovedsak alle varer solgt på kreditt. Kredittsalget formidles via selskapet Her & Nå som overtar fordringen mot et gebyr. Transaksjonen blir dokumentert i en egen mappe hvor det fortløpende opprettes et kundennummer pr. kunde. I denne mappen blir faktura, pakkseddel og Her & Nå-kontrakten arkivert.

Vi har kontrollert hvordan ovennevnte rutine fungerer ved å følge transaksjonen fra hovedbok i regnskapet tilbake til dokumentasjonsmappen. Kontrollen var imidlertid vanskelig å gjennomføre. Vanskelighetene skyldes i hovedsak to forhold. Det ene forholdet er at regnskapssystemet og det integrerte faktureringsystemet benytter to forskjellige fakturanummer, det vil si at bilagsnummer og fakturanummer ikke stemmer overens. Den andre forhold er at kunden gis et kundennummer manuelt og et kundennummer maskinelt i regnskapet som ikke stemmer overens.

Vi vil anmode selskapets ledelse om å etablere rutiner for å sikre fullstendig registrering av salgsmønstrene. Dette kan eksempelvis gjøres ved å ha en egen mappe med fortløpende nummererte pakksedler som dokumenterer og underbygger den utgående fakturaen.

3.3 Forvaltning av varelager

Pr. diskusjon med selskapets ledelse fremgår det at det ikke er etablert tilfredsstillende rutiner for forvaltning og kontroll av varelageret. Blant annet er det ikke etablert rutiner for kontrolltelling gjennom året. Videre synes det å være mangelfulle registreringer av såvel lagermottak som lageruttak.

Vi er kjent med at selskapets daglige ledelse har iverksatt tiltak for å etablere tilfredsstillende rutiner for forvaltning og kontroll av varelageret, og vi anmoder selskapets ledelse om å følge opp at tiltakene fører til de forventede resultater.

3.4 Lønnsinnberetning ved selskapets godtgjørelse av ansattes private utgifter

Naturalytelser er skattepliktig etter skatteloven § 5-12. Følgelig er arbeidsgiver forpliktet til å innberette og betale arbeidsgiveravgift av denne type ytelser. Basert på vår gjennomgang av regnskapet for 2003 synes følgende naturalytelser å forekomme i Bassengimport AS

dd

4

4.

- Fri telefon
- Fri bil
- Arbeidsgivers dekning av andre privatutgifter

Vi anmoder selskapets ledelse om vurdere hvorvidt utgiftsføring av ovennevnte regnskapsposter medfører lønnsinberetningsplikt.

3.5 Merverdiavgiftbehandling

Ved vår gjennomgang av resultatkonti pr. 31. august 2003 identifiserte vi følgende:

Konto 6430 "Leie kontormaskiner", konto 6810 "Andre kostnader" og konto 6900 "Telefon" inneholder kostnadsføringer som normalt gir grunnlag for fradrag for inngående merverdiavgift. Det er imidlertid bokført flere bilag hvor inngående merverdiavgift ikke er fradragbart.

Vi anmoder selskapets ledelse om å påse at selskapets bokføring gjennomføres i samsvar med lov om merverdiavgift.

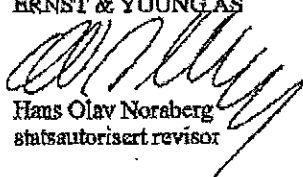
3.6 Generelt om selskapets regnskapsføring

Selskapet har fra og med medio 2003 engasjert en ekstern regnskapsfører. Regnskapsføreren har blant annet fått i oppdrag å ajourføre regnskapet samt å korrigere feil og mangler i regnskapet for første del av 2003. Sistnevnte oppdrag pågår ennå, og vi anbefaler at arbeidet fullføres så snart som mulig.

4. Avsluttende kommentar

Ovennevnte forhold representerer resultater fra vår kontroll av regnskapet slik dette forelå pr. utgangen av august 2003. Vi håper at forholdene er tilstrekkelig beskrevet, og ber Dem om å ta kontakt dersom De har spørsmål eller ønsker ytterligere kommentarer fra vår side.

Med vennlig hilsen
ERNST & YOUNG AS

Hans Olav Noraberg
statsautorisert revisor

Bilag nr 2 er også vedlagt som pdf fil**OSLO TINGRETT**

Dok 16

Advokat Per Steinar Dyb Ringstad
Postboks 290 Sentrum

0103 OSLO

Dokumentnr:

Vnr sakstype

Dato

06-146514TVI-O'YIR/02

10.01.2007

Beslutning om bevisavskjæring i Oslo tingretts sak: Nils Even Pettersen - Ernst & Young AS

Ved stevning 9. oktober 2006 har Nils Even Pettersen v/advokat Per Steinar Dyb Ringstad reist sak mot Ernst & Young AS med krav om erstatning for mangelfullt utført oppdrag av revisor. I tilsvaer 31. oktober 2006 fra Ernst & Young AS v/advokat Christian Bruusgaard har saksøkte påstått seg frifunnet. Saksøkte har samtidig krevd avskåret to skriftlige bevis som ble fremlagt av saksøker som bilag til stevning. Saksøker har samtykket i at en "faktarapport" utarbeidet av saksøkeren selv, jf. stevningens bilag 6, tas ut av saken slik at det ikke er uenighet om dette.

Saksøkte krever videre at en utskrift av telefonsamtale/telefonkonferanse, jf. stevningens bilag 8, avskjæres under henvisning til den ulovfestede adgang til bevisavskjæring for ulovlig innhentede bevis. Den aktuelle samtalen fant sted i november 2002 og i samtalen deltok revisor Hans Olav Noraberg, teknisk sjef i Bassengimport Pettersen Dan Rydningen og eier av Bassengimport Pettersen Nils Even Pettersen. Varigheten av samtalen er opplyst å være en time og utskriften utgjør 22 sider. Uten at dette direkte fremkommer av sakens dokumenter legger retten til grunn at det var saksøker Nils Even Pettersen som foretok opptaket og at Noraberg og Rydningen ikke var kjent med at samtalen ble tatt opp.

Utgangspunktet i norsk rett er fri bevisføring – alle bevis som kan bidra til å opplyse en sak kan føres. Den ulovfestede regelen om bevisavskjæring for ulovlig innhentede bevis er et unntak fra dette.

Retten finner det klart at opptaket av telefonsamtalen ikke rammes av straffeloven § 145 a i det saksøker selv deltok i samtalen. Det forhold at de øvrige partene ikke var kjent med opptaket eller ikke har samtykket i opptak endrer ikke dette. Utskriften kan dermed ikke avskjæres på grunnlag av at opplysningene er ulovlig innhentet.

I rettspraksis er det fastslått at den ulovfestede adgangen til å kreve bevis avskåret rekker lenger enn til bare å omfatte ulovlig innhentede bevis, jf. Rt 1997 side 795. Saken omfattet et lydbandopptak om personlige forhold som skulle brukes som bevis i sak om samværsrett.

Postadresse Postboks 8023 Dep., 0600 Oslo	Sentralbord 22 03 52 00	Saksbehandler Ingunn Fløystad	Barkode 6276 01 61318	Organisasjonsnummer 97 1926165
Kontoradresse Oslo Tingrett, C. J. Hambrostr. 4	Telefaks 22 03 53 63	Telefon 22 03 63 31	Elektronisk post 0646-1846 (1800)	Internett/E-post http://oslo.tingrett.no/osa/lingrett osa.tingrett.oss@oslo.tingrett.no

29

BLANK

Høyesterett kom til at denne type opptak kan være illojale og støtende og tillot ikke utskrift av lydbåndopptaket ført som bevis.

I nærværende sak omfatter telefonsamtalen forretningsmessige forhold og retten kan ikke se at det fremkommer noen personlige opplysninger i løpet av samtalen. At det i ettertid kan være ubehagelig for de involverte å bli konfrontert med utsagn fra denne samtalen er ikke tilstrekkelig til at beviset skal avskjæres.

Borgarting lagmannsretts behandlet i LB-1999-729 et tilnærmet identisk spørsmål som i nærværende sak. Lagmannsretten tillot her at utskrift av samtale ble ført som bevis. Avgjørelsen ble opprettholdt av Høyesterett, jf. Rt. 1999 side 1565.

Det skal tillegges at retten ikke kan se at det er grunnlag for å avvise utskriften med grunnlag i tvistemålsloven § 189 nr. 4. Selv om det er lydbåndet som er det reelle bevismiddelet er det i praksis tillatt at utskrift av samtalen fremlegges, jf. de over nevnte avgjørelser. Samtalen fant sted i november 2002, flere år før saksanlegget. Beviset er dermed ikke blitt til i sakens anledning, jf. tvistemålsloven § 197.

Retten har etter dette kommet til at utskrift av telefonsamtale tillates ført som bevis i saken.

Det er ikke lagt ned særskilt påstand om saksomkostninger for den delen av saken som gjelder avskjæring av bevis. Spørsmålet om saksomkostninger utsettes til den avgjørelse som avslutter saken, jf. tvistemålsloven § 179 første ledd.

Slutning:

3. Begjæring om at stevningens bilag 8 avskjæres som bevis tas ikke til følge.
4. Saksomkostningsspørsmålet utsettes til den avgjørelse som avslutter saken.

Avgjørelsen kan påkjæres til lagmannsretten jf. tvistemålsloven § 396. Kjæremålsfristen er 1 – en – måned.

Likelydende brev er sendt til begge parter.

Oslo tingrett

Jon Fors - Skjæveland
Jon Fors-Skjæveland
dommerfullmektig

31

Bilag nr 3 til Pettersens prosesskriv av 1. april 2012

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]

Sendt: 21. mars 2012 14:31

Til: 'oslo@namsfogden.no'

Emne: VS: Samtale med Martin Kjellsen idag om forliksrådets adgang til å dømme.

Er det rett det som står under, eller tar justisdepartementet feil her?

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]

Sendt: 27. februar 2012 15:36

Til: Martin Kjellsen

Emne: Samtale med Martin Kjellsen idag om forliksrådets adgang til å dømme.

Mitt navn er Nils E. Pettersen. Viser til hyggelig telefonsamtale i dag.

Kan du svare denne uke - i hvert fall på spørsmål nr 1 ?

Spørsmål nr 2 kan du svare på når og hvis du føler du har tid til det.

Spørsmål nr 1:

Mitt hovedspørsmål er som sagt: Er det slik at forliksrådet i saker som dreier seg om over 125.000 kroner, ikke skal avsi dom i en sak dersom en av partene (klager eller innklaget) ikke vil at de skal avsi dom?

Svaret fra justisdepartementet:

Fra: Martin Kjellsen [mailto:martin.kjellsen@jd.dep.no]

Sendt: 29. februar 2012 15:29

Til: Nils Pettersen

Emne: SV: Samtale med Martin Kjellsen idag om forliksrådets adgang til å dømme.

34

Klagemotparten ba om dom. Forliksrådet har avsagt dom i henhold til nevnte bestemmelse. Vi siterer fra dommen:

”Retten finner at klagers anførsler er rene påstander som det ikke finnes noen dokumentasjon for. Retten kan heller ikke se at klager kan dokumentere påstanden om at han kunne ha vunnet 1 mill i retten, eller hvordan dette står i relasjon til det foreliggende kravets hovedstol på 7 mill., som også later til å være et tall tatt ut av løse luften. Retten finner med dette å frifinne klagemotparten med den begrunnelse at klagers anførsler er helt udokumenterte og fremstår som tatt ut av luften.”

Med hilsen

Forliksrådet i Oslo – avd. 1

John Tore Norenberg, leder

Saksbehandler:	Kopi til:	Vedlegg:
JTN005	Adv fa Hammervoll & Co DA	

XX

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]
Sendt: 22. mars 2012 18:14
Til: 'John Tore Norenberg'
Emne: SV: Spørsmål

Dere er utrolig frekke. Først sier dere på telefonen før forlikrådsmøte at jeg ikke skal ta med vitner, lydbånd eller andre bevis, og lover at det ikke skal dømmes i saken, så blir jeg bebreidet for ikke å kunne dokumentere ting i forliksrådet som har blitt sagt av Ernst & Young, advokaten til Ernst & Young, Bruusgaard (der temaet om millionerstatning ble tatt opp) kredittilsynet, Hammervoll og andre. Isteden skriver dere i dommen at mine påstander at tatt ut fra løse luften.

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]

Sendt: 22. mars 2012 18:32

Til: 'John Tore Norenberg'

Emne: VS: Spørsmål om rettferdighet og forliksrådet (som har som hovedoppgave å prøve å få til et forlik)

Jeg vil ikke betale 500 tusen til posten Norge for porto for postpakker som mitt aksjeselskap sendte ut. Og du eller forliksrådet har vel heller ikke lyst til å betale den regningen (?) . Hva med de andre 70 kreditorene? ER de også mitt ansvar ? Eller burde mitt ansvar vært begrenset til aksjekapitalen på 100 tusen (som jo revisoren lovet i november 2002) Eller burde min revisor, i lys av bevisene mine, ha hindret feilfakturering for 7 millioner? Les bevisene mine igjen og forstå at jeg kunne ha stilt med flere bevis og tatt med vitner, hvis jeg hadde fått forståelsen av at dere kanskje kunne komme til å dømme i saken . Bergen forliksråd, justisdepartementet og advokat Steenstrup (som var til stede under møtet 20.10.11) har alle sagt at dere har gjort en feil her. Jeg har lydbåndopptak på at Steenstrup et par uker før rettsmøtet sa at det ikke lenger var 99% sikkert at dere ikke ville dømme i saken, men 100%. Når jeg saksøker Steenstrup for denne påstanden, vil da saken bli behandlet av Oslo Forliksråd, eller er dere da inhabile?

Mvh

Nils Pettersen

XX

Fra: John Tore Norenberg [mailto:john.tore.norenberg@politiet.no]

Sendt: 26. mars 2012 14:17

Til: 'Nils Pettersen'

Emne: SV: Spørsmål

Her Pettersen. Administrator nevnte sjømann fordi det var sjømann som var oppgitt som yrkestittel på Herr Pettersen. Tittelen er ikke funnet på av forliksrådet.

Herr Pettersen. Når et aksjeselskap går konkurs kan styreleder og daglig leder personlig bli holdt ansvarlig for krav mot aksjeselskapet, avhengig av om styreleder og daglig leder har opptrådt i konflikt med loven, i sine disposisjoner i aksjeselskapet. Styreleder og daglig leder kan også bli fratatt retten til å drive virksomhet i et visst antall år fremover (konkurskarantene). Det er bobestyrer som må vurdere om vilkårene for konkurskarantene foreligger. Det er derfor en feilslutning å tro at en konkurs i et aksjeselskap ikke kan ramme styreleder og daglig leder (eller andre med bestemmende makt over bedriftens disposisjoner) etter konkursen. Forliksrådet behandler f.eks. jevnlig krav fra skattemyndighetene om at styreleder og/eller daglig leder skal innbetale manglende moms og skattetrekk som konkursselskapet skyldte.

Herr Pettersen. Vi gjør Dem oppmerksom på at De, i rettsmøtet, på direkte spørsmål, bekreftet at De selvfølgelig ikke tok lydopptak fra møtet. Hvordan kan De da referere, eller hevde å referere, fra møtet i sitatsform? (" sitat")

John Tore Norenberg

XX

Fra: John Tore Norenberg [mailto:john.tore.norenberg@politiet.no]

Sendt: 26. mars 2012 14:29

Til: 'Nils Pettersen'

Emne: SV: Spørsmål om rettferdighet og forliksrådet (som har som hovedoppgave å prøve å få til et forlik)

Alle slike tvistesaker etter tvisteloven skal behandles i forliksrådet som førsteinstans. Unntaket er dersom det er advokat på begge sider, og advokatene er enige i at saken skal gå direkte til tingretten.

JTN

XX

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]

Sendt: 26. mars 2012 14:55

Til: 'John Tore Norenberg'

Emne: SV: Spørsmål

Jeg ønsker fremprovosert rettens og innklagedes (nå saksøkte) syn på følgende spørsmål:

På hvilken måte skal en fortløpende rapportering skje til ledelsen av mitt firma, hvis den ikke skal skje skriftlig,

1. at regnskapet ikke holdt mål, slik revisorfirma Ernst & Young beskriver det første kvartalsregnskapet

(perioderegnskapet) som de i retten 18.12.07 sa de hadde fått fremlagt (der de sa de hadde fått det fremlagt, men at det var ubrukelig, men mange periodiseringsfeil, manglende varetellinger osv)?

2. at de feilsendte fakturaene på til sammen 7 millioner kroner var stillet til feil person/firma. De var jo stillet til Pettersen privat eller til hans private firma – istedenfor det som var rett, til Bassengimport AS ,slik Borevisor Tor Løvberg beskriver i retten 18.12.07.

De feilsendte fakturaer skal varsles i skriftlig revisorrapport – uansett hva Pettersen visste eller ikke visste omkring praksisen med feilfakturering (om feilfaktureringen eksisterte, hvilken betydning den ville få for Pettersen eller brudd på skatte og avgiftslovgivningen, regnskapsloven m.m)

Med hilsen

Nils Even Pettersen

XX

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]

Sendt: 26. mars 2012 16:22

Til: 'John Tore Norenberg'

Emne: SV: Spørsmål om rettferdighet og forliksrådet (som har som hovedoppgave å prøve å få til et forlik)

Angående tvistelovens paragraf 6-10 og Pettersens innsigelser på at forliksrådet har valgt å dømme i hans sak mot advokatfirma Hammervoll & Co

39

Justisdepartementet har i dag igjen bekræftet at punkt 3 b ikke kommer til anvendelse, blant annet pga at punkt 3 b bare trer i kraft etter begjæring fra klageren. Jeg har ikke begjært at forliksrådet skal avsi dom eller på noen måte vurdere forhold i punkt 3 b.

En annen sak er at jeg mener punkt 3 er en paragraf rettet mot klagemotparten, dvs den kan bare brukes for evt. å lage en dom mot klagemotparten.

(Rett meg på dette, litt mindre vesentlige poeng – hvis jeg tar feil)

Min advokat var til stede som støttespiller, ikke som min advokat, og han har aldri lagt opp til at forliksrådet skulle avsi noen dom. Det kommer fram i all skriftlig og muntlig kommunikasjon jeg hadde med han både før og etter møte i forliksrådet 20.10.11. Jeg har mange e-poster og lydbåndopptak som beviser dette.

Mener du med linjene under at min advokat har begjært at dere skal avsi dom (slik at jeg fikk bare 1 måned til å ta ut stevning, i stedet for 12 måneder, som ville vært tilfelle hvis dere ikke hadde dømt i saken) ? Lydbåndopptak fra møte i forliksrådet vil også klare opp i dette spørsmålet.

Er det vanlig at forliksrådet bruker et stort antall timer på hver sak i Oslo forliksråd for å kunne dømme i en sak, eller er det vanlig at forliksrådet ikke dømmer i sak som dreier seg om over 125.000 kr – når en av partene ikke ønsker dom ?

Tror du det kan tenkes at det går prestisje i denne saken (min kritikk mot Oslo forliksråd) og/eller tror du jeg risikerer at det går eller har gått prestisje i rettsvesenets behandling av Pettersen?

Mvh

Nils E Pettersen

XX

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]
Sendt: 26. mars 2012 16:49
Til: 'John Tore Norenberg'
Emne: VS: Spørsmål

Det er trist at det går prestisje i så mange ting i lille Norge. For meg er dette snakk om at jeg har mistet mitt hus, mitt firma (nesten ødelagt), min helse (uføretrygdet) og at jeg fremdeles har 2 – 3 millioner i gjeld i kjølvannet etter konkursen i mitt aksjeselskap. Jeg har kommentert din e-post mellom linjene i ditt skriv under. Håper inderlig du vil be om unnskyldning for å ha valgt å dømme i saken, og sende meg en e-post som jeg bedre kan bruke for å vise tingretten at saken må frys i minst et halvt år til – slik at jeg kan få tid, penger og energi til å finne en advokat og kanskje bli kvitt en større del av ovennevnte elendighet.

Mvh

Nils Pettersen.

Skriv fra Oslo forliksråd 26.3 kl 14.17:

Her Pettersen. Administrator nevnte sjømann fordi det var sjømann som var oppgitt som yrkestittel på Herr Pettersen. Tittelen er ikke funnet på av forliksrådet.

Trodde forliksrådet at dette var mitt yrke? Tror forliksrådet at folk har yrkesstolthet? Har forliksrådets formann også yrkesstolthet? Jeg har vært selger i over 25 år og har drevet firma i 22 år. Hvorfor skal jeg ikke være egnet til å drive firma? Har jeg ikke forsøkt å betale regnskapskyndige rikelig for å hjelpe meg? Har ikke disse folkene lovet å hjelpe meg på riktig måte? Viser til bevisene i saken, for eksempel Ernst & Youngs revisorrapport nr 1, lydbåndopptaket med Ernst & Young på 1 time fra november 2002, engasjementet til rådgiveren som Ernst & Young plukket ut (210 tusen til konsulent Tom Hansen Augestad) med mye mer. Spesielt viser jeg til min e-post av i dag kl 14.55 og vedlegget "feil perioderegnskap". Kan forliksrådet kommentere den e-posten konkret?

Herr Pettersen. Når et aksjeselskap går konkurs kan styreleder og daglig leder personlig bli holdt ansvarlig for krav mot aksjeselskapet, avhengig av om styreleder og daglig leder har opptrådt i konflikt med loven, i sine disposisjoner i aksjeselskapet.

Borevisor har jo ikke avdekket slike forhold, ref. innberetningen

Styreleder og daglig leder kan også bli fradømt retten til å drive virksomhet i et visst antall år fremover (konkurskarantene).

Jeg fikk ikke konkurskarantene.

Det er bobestyrer som må vurdere om vilkårene for konkurskarantene foreligger. Det er derfor en feilslutning å tro at en konkurs i et aksjeselskap ikke kan ramme styreleder og daglig leder (eller andre med bestemmende makt over bedriftens disposisjoner) etter konkursen.

Vi snakker selvfølgelig generelt når vi sier at risikoen ved å gå konkurs og kreditorgjelden er begrenset til å gjelde evt. tap av aksjekapital, kr 100.000 (som jeg allerede hadde innbetalt i 2002). Det er en selvfølge at denne begrensede risiko ikke gjelder hvis styreleder har opptrådt i konflikt med loven eller hvis han får konkurskarantene. Men når disse forhold jo ikke gjaldt meg, så kan man si at det er meget urimelig at jeg som enestyre (noe Ernst & Young jo rådet meg til å sitte i – til tross for aktsomhetsgrunnen som fins i mine bevis) skal behøve å betale kreditorgjelden privat etter konkursen i mitt aksjeselskap. Er du ikke enig?

Forliksrådet behandler f.eks. jevnlig krav fra skattemyndighetene om at styreleder og/eller daglig leder skal innbetale manglende moms og skattetrekk som konkursselskapet skyldte.

Dette er heller ikke relevant for min sak – så jeg synes det blir galt å trekke dette inn. Hvis forliksrådet velger å dømme mot meg, uten å ha hjemmel for det, så bør de vite at jeg har ikke har fått noen form for reaksjon som har rammet meg etter konkursen – snarere tvert i mot: Bobestyrer har innrømmet i retten at jeg ikke skyldte boet noen ting, men at det var boet som skyldte meg! Borevisor støtter meg også veldig, blant annet i sin rapport etter konkursen og også så sent som i januar 2003 – lydbåndopptak viser det (lagt inn på hjemmesiden).

Herr Pettersen. Vi gjør Dem oppmerksom på at De, i rettsmøtet, på direkte spørsmål, bekreftet at De selvfølgelig ikke tok lydopptak fra møtet. Hvordan kan De da referere, eller hevde å referere, fra møtet i sitatsform? (" sitat")

Jeg tar det som en selvfølge at alle møter skal tas opp på lydbånd – alt annet vil være en skam for rettssikkerheten .

John Tore Norenberg

Med vennlig hilsen

Nils E Pettersen

43

Dette pga. hvis forliksrådet hadde gjort sin jobb, så hadde jeg fått 1 år på å ta ut stevning, istedenfor 1 måned (som jo ble tilfelle når forliksrådet, uten å ha hjemmel for det, valgte å dømme i min sak)

Når det gjelder mitt krav om opptil 7 millioner, vil jeg for det første si at forliksrådets hovedoppgave jo er å prøve å få til et forlik, og jeg har bevis for at jeg i forliksrådet kunne vært interessert i et forlik på et betydelig mindre beløp.

Når det gjelder summen på opptil 7 millioner kroner så er dette ikke tatt fra "løse lufta".

Jeg viser også til forliksrådets formann som under møtet den 20.10.11, forklarte at jeg "hadde dokumentert min sak veldig godt" og at "forliksrådet hadde brukt 3 timer på å lese igjennom bevisene mine". Da regner jeg med at forliksrådet også har lest prosesskrivene jeg har sendt til forliksrådet og klagemotparten forut for møtet 20.10.11. Jeg viser blant annet til prosesskriv som viser mitt vitne fra Norgesrevisjon AS, revisor Rolf Larsens 4 siders "faktarapport" som jo konkluderer på siste side med en erstatning på 7 millioner kroner (mye basert på at min årsinntekt i gjennomsnitt for årene 1998-2002 hadde vært 1.2 millioner kroner, etter at jeg hadde solgt over 4 tusen svømmebasseng i årene 1998-2002). I den anledning leveres også som vedlegg telefonsamtalen jeg hadde med Rolf Larsen, etter at klagemotparten angivelig skal ha uttrykt overfor min klagemotpart at "Larsen ikke lenger støttet Pettersen, så Pettersen må trekke rettssaken mot Ernst & Young revisorfirma, mot et forlik på 200 tusen kroner"

Jeg viser også til at jeg overfor forliksrådet den 19.10.11, i telefonsamtale tatt opp på bånd, (oversendt forliksrådet) uttrykte at jeg primært var ute etter å få slettet min gjeld til kreditorene etter driften av mitt aksjeselskap, for det er ikke normalt at jeg som ene-aksjonær i mitt konkursrammede firma Bassengimport AS skal behøve å ha ansvar for kreditorgjelden, utover aksjekapitalen, kr 100.000, etter konkursen i mitt aksjeselskap, slik forliksrådet hevdet under forliksrådsmøtet, ref lydbånd. Det er heller ikke slik at jeg "aldri burde drevet noen form for firma hvis jeg skulle mene dette, og burde gå tilbake til å være sjømann (som jeg var i 3 måneder i 1979)". Dette ble jo sagt av forliksrådets formann under forliksrådsmøtet den 20.10.11.

2 filer følger i 2 e-poster som følger etter denne e-post. Vennligst kryss av for lesebekreftelse når du mottar disse 2 vedlegg i mine 2 neste e-poster:

Lydfilen F 0-1 ab.mp3 beviser innholdet i denne e-posts word-vedlegg "F 0-1aa vitne Rolf Larsen om at Hammervoll & Co ikke snakker sant"

44

Lydfilen F 5-15.mp3 beviser innholdet i denne e-posts pdf-vedlegg "F 5-15 – utskrift av samtale med E & Y i august 08 om forlik"

I teksten under følger din e-post til meg av 22. mars 2012 (teksten er det samme som teksten i vedlegget til denne e-post):

Fra: John Tore Norenberg [mailto:john.tore.norenberg@politiet.no]

Sendt: 22. mars 2012 16:43

Til: 'post@bassengimport.no'

Emne: Spørsmål

Nils Pettersen

post@bassengimport.no

Deres referanse

Vår referanse

Dato

Saksnr.: F2011-068759- Avd. 1 23.03.2012

VEDRØRENDE SPØRSMÅL OM FORLIKSRADETS ADGANG TIL Å AVSI DOM

Vi viser til Deres mail av 21.03.2012 der De ber om svar på følgende spørsmål vedrørende teksten i mailen:

"Er det rett det som står under, eller tar justisdepartementet feil her?"

Justisdepartementet har sitert loven helt korrekt. Vi ber Dem, i forhold til Deres sak, lese sitatet fra tvistelovens § 6-10. 3 b:

(3) Etter begjæring fra klageren kan forliksrådet dessuten avsi dom hvis (b) klagemotparten i sak om pengekrav ikke gjør gjeldende annet enn manglende betalingsevne eller andre åpenbart uholdbare innsigelser.

Klagemotparten ba om dom. Forliksrådet har avsagt dom i henhold til nevnte bestemmelse. Vi siterer fra dommen:

46

Jeg takker for svar på de forrige e-poster, og håper med dette at min videre behandling i Oslo Tingrett av min sak mot advokatfirma Hammervoll & Co kan fryses til desember 2012. Jeg håper du kan hjelpe til med at dette blir gjennomført raskt.

Med vennlig hilsen.

Nils Even Pettersen

optimist

XX

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]
Sendt: 26. mars 2012 17:45
Til: 'John Tore Norenberg'
Emne: Vedlegg nr 2 kommer her.. Pettersens sak mot Hammervoll

Jeg takker for oppmerksomheten.

Mvh

Nils Pettersen

God samvittighet

NB 1 vedlegg følger ti denne e-post - lydvedlegg

XX

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]
Sendt: 26. mars 2012 20:17
Til: 'John Tore Norenberg'
Emne: rettelse angående når borevisor sist støttet meg (rett år er 2012, ikke 2003)

Rettelse: Borevisor støtter meg, så sent som i januar 2012, (ikke 2003), i lydbåndopptak lagt inn på hjemmesiden.

47

Mvh

Nils Pettersen

XX

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]

Sendt: 27. mars 2012 08:17

Til: 'John Tore Norenberg'

Emne: Del 2 av: Spørsmål om rettferdighet og forliksrådet (som har som hovedoppgave å prøve å få til et forlik)

Jeg ber deg lese den ene siden som følger i vedlegget "Ot.prp. nr 51" og kommentere det. Jeg vil også at du kommenterer en side til: Det andre vedlegget til denne e-posten, "Feil perioderegnskap og 7 millioner kr i fakturaer ble feilsendt til Pettersen privat" (dette vedlegget ble også sendt deg i går).

Mvh Nils Pettersen

NB 2 vedlegg følger denne e-post av 27.3 kl 8.17, og jeg har skrevet dem ut under:

Vedlegg nr 1 (sendt som vedlegg til e-posten 27.3 kl 8.17):

Ot.prp. nr. 51 (2004-2005)

Om lov om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven)

8.2.2.3 Når skal forliksrådet ha kompetanse til å avsi dom?

Hovedregelen om at begge parter må gi samtykke til at forliksrådet avsier dom, blir av flertallet først og fremst grunnlagt med hensynet til rettssikkerheten. Uten krav om samtykke vil forliksrådet gis en funksjon som en regulær domstol. Forliksrådsmedlemmenes manglende kvalifikasjoner og den enkle saksbehandlingen gjør at mange av avgjørelsene ikke vil oppfylle de ønskede minimumskrav til rettssikkerhet. Slike krenkelser vil kunne avhjelpes ved å kreve etterfølgende

domstolsbehandling. Men det er noe usikkert hvor langt et slikt synspunkt rekker i forhold til den praksis som er blitt fulgt i Den europeiske menneskerettighetsdomstol (EMD). Flere avgjørelser i EMD tilsier at ethvert trinn i domstolsbehandlingen må tilfredsstillende konvensjonens krav til rettferdig rettergang. Det må også være en selvfølgelig målsetting ved utformingen av en ny lov. Reelle grunner taler også for at det ikke bør legges avgjørende vekt på at en mangelfull behandling i forliksrådet kan repareres ved å bringe saken inn for tingretten. For mindre ressurssterke parter vil det kunne fortone seg som en økonomisk og følelsesmessig belastning.

På dette trinnet av tvistebehandlingen bør meklingen være det primære. Skal det avsies dom, vil den bli mer forsvarlig i tingretten, selv om tvisten blir behandlet etter småkravprosessen som i seg selv vil gjøre at ulik ressursstyrke mellom partene får mindre betydning.

En part kan ha forskjellige grunner til ikke å gi samtykke til dom. Han kan vite at bevisene i saken gir forliksrådet et ufullstendig grunnlag, eller har ikke tilstrekkelig tillit til forliksrådets medlemmer. Det siste kan være fordi de under meklingen har framvist en holdning til saken parten ikke oppfatter som objektiv, eller at de gir inntrykk av at de lar seg dupere av motpartens advokat.

Når forliksrådets kompetanse til å avsi dom blir vesentlig begrenset, mener *utvalget* at det ikke er naturlig å regne forliksrådene blant de alminnelige domstoler.

Slutt vedlegg nr 1.....

Vedlegg nr 2 er denne teksten:

Jeg ønsker fremprovosert rettens og saksøktes syn på følgende spørsmål:

På hvilken måte skal en fortløpende rapportering skje til ledelsen av mitt firma, hvis den ikke skal skje skriftlig,

1. at regnskapet ikke holdt mål, slik revisorfirma Ernst & Young beskriver det første kvartalsregnskapet (perioderegnskapet) som de i retten 18.12.07 sa de hadde fått fremlagt (der de sa de hadde fått det fremlagt, men at det var ubrukelig, men mange periodiseringsfeil, manglende varetellinger osv)?
2. at de feilsendte fakturaene på til sammen 7 millioner kroner var stillet til feil person/firma. De var jo stillet til Pettersen privat eller til hans private firma – istedenfor det som var rett, til Bassengimport AS ,slik Borevisor Tor Løvberg beskriver i retten 18.12.07.

De feilsendte fakturaer skal varsles i skriftlig revisorrapport – uansett hva Pettersen visste eller ikke visste omkring praksisen med feilfakturering (om feilfaktureringen eksisterte, hvilken betydning den ville få for Pettersen eller brudd på skatte og avgiftslovgivningen, regnskapsloven m.m)

Med hilsen

Nils Even Pettersen

Slutt vedlegg nr 2:

XX

Fra: John Tore Norenberg [mailto:john.tore.norenberg@politiet.no]

Sendt: 27. mars 2012 08:49

Til: 'Nils Pettersen'

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]

Sendt: 27. mars 2012 15:29

Til: 'John Tore Norenberg'

Emne: SV: Spørsmål om rettferdighet og forlikrådet (som har som hovedoppgave å prøve å få til et forlik)

Ja, og da er det også korrekt at jeg ville fått en frist på ett år til å ta ut stevning hvis dere hadde valgt ikke å dømme i saken? Nils Even Pettersen.

XX

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]

Sendt: 27. mars 2012 19:23

Til: 'John Tore Norenberg'

Emne: SV: Spørsmål om rettferdighet og forlikrådet (som har som hovedoppgave å prøve å få til et forlik)

Mener du at jeg eller min advokatrådgiver (Steenstrup) har begjært at dere skal avsi dom (slik at jeg fikk bare 1 måned til å ta ut stevning, i stedet for 12 måneder, som ville vært tilfelle hvis dere ikke hadde dømt i saken)? Lydbåndopptak fra møte i forlikrådet vil også klare opp i dette spørsmålet. Lydbåndet beviser at han eller jeg ikke på noen måte uttrykte at vi ønsket at dere skulle dømme i saken. En bekreftelse på din oppfatning av dette er ønskelig. Mvh Nils Pettersen

XX

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]

Sendt: 28. mars 2012 09:38

Til: 'John Tore Norenberg'

Kopi: 'Vigmostad-Olsen, Per Eirik'

Emne: Pettersen mot Hammervoll :Spørsmål om rettferdighet og forlikrådet (som har som hovedoppgave å prøve å få til et forlik)

Kan du svare noen av disse 3 spørsmål – helst alle 3 ?

Spørsmål nr 1:

57

reiste til Filippinene den 21.11.11 og er der enda. Jeg hadde ingen planer om å måtte kjøre sak herifra som en konsekvens av at forlikrådet ikke gjorde sin jobb.

Nå legger tingretten muligens opp til en forenklet skriftlig behandling uten at det blir en normal rettssak hvor jeg kan møte motparten og stille med advokat, bevis og vitner m.m. Jeg er heller ikke fornøyd med dette punktet.

Jeg er også interessert i å få vite om jeg kan bevise hva motparten Hammervoll og saksøkt i annen sak som angår saken mot Hammervoll har sagt i retten, da jeg har lydbåndopptak av dette. Dette fordi motparten Hammervolls prosessfullmektig sier dette er ulovlig, og at jeg ikke kan bruke dette som bevis? Hva er lagmannsrettens syn på dette?

Med hilsen

Nils Even Pettersen tel 900 99999

Fra: Nils Pettersen [<mailto:post@bassengimport.no>]

Sendt: 30. mars 2012 12:10

Til: 'Vigmostad-Olsen, Per Eirik'

Emne: Prosesskriv av 30. mars følger vedlagt for Pettersens sak mot advokatfirma Hammervoll&Co

Til Oslo Tingrett og Chartis Europe S.A. ved Christoffer Erdal. Denne e-post er i dag også sendt fra meg til Christoffer Erdal.

Vedlagt finner du prosesskriv av 30. mars som sendes til Hammervolls prosessfullmektig og tingretten fra denne side i dag som PDF-fil. Blir også sendt pr post - 2 eksemplarer til retten og 2 eksemplarer til motpartens prosessfullmektig. De forrige prosesskrivet jeg sendte var datert . De siste prosesskriv jeg har sendt på e-post er datert 22.2, 28.2, 29.2, 1.3 9.3, 19.3, 26.3 og 28.3. Vennligst bekreft mottakelsen av denne e-post ved å returnere denne e-post til meg og skrive OK. Rettelsene som ble gjort i prosesskrivet av 19.3 vil komme senere i dag som pdf-fil.

Med vennlig hilsen

Nils E. Pettersen

Telefon 900 99999

58

Bilag nr 4 B – prosesskriv fra Pettersen 30. mars

Nils Even Pettersen
Baldersvei 12 B
4846 Arendal
Telefon 900 99999 eller 37 02 14 30

Oslo tingrett, Postboks 8023 Dep, 0030 Oslo

PROSESSKRIV

TIL

OSLO TINGRETT

Referanse: 11-197335TVI-OTIR/02

Oslo, 30.3.12

Saksøker: Nils E Pettersen, Baldersvei 12B, 4846 Arendal

Prosessfullmektig: Egen inntil videre.

NB: all post må som sagt inntil 20.5.12, sendes
post@bassengimport.no.

Saksøkt: Advokatfirma John M. Hammervoll&CoDa
Holbergsgate 19, 0166 Oslo

Prosessfullmektig: Advokatfirma Øystein Skagestad
v/ advokatfullmektig Christoffer Erdal
Chartis Europe S.A., Postboks 1588 Vika
0118 Oslo

Blant annet pga forhold beskrevet i mine tidligere prosesskriv om

spørsmål omkring hvordan aksjeselskapet til Pettersen gikk de første månedene av 2003, og

spørsmålet om hvem som skal ha ansvaret for praksisen med å akseptere de feilsendte fakturaer for 7 millioner kroner (i regnskapet til Bassengimport AS), rapportering til ledelsen om denne feilen i regnskapet og betydningen dette fikk og får for Pettersen, ønsker Pettersen en nøytral vurdering av betydningen av å få rettet en del feil og misforståelser som direkte angår saken mot Hammervoll & Co.

Pettersen har uttrykt flere ganger at han mener Ernst & Young hadde hovedansvaret for å varsle disse feil i regnskapet, (ref vitnene Finanstilsynet, Norgesrevisjon = Rolf Larsen, Økodel = Asbjørn Storsveen, Løvberg = borevisor etter konkursen m.fler) , men at man også kan bebreide både Vimme og Bodin for ikke å ha gjort jobben sin (som daglig leder og regnskapsfører) . Pettersen vil i hvert fall ikke ha mesteparten av skylda selv (rettsvesenet har hittil lagt hele skylda på Pettersen kan det synes som, mens Ernst & Young har gitt Pettersen kun et plaster på såret ved å sende 200.000 kroner til Pettersen = beløpet de mottok som revisor det ene året Pettersen hadde aksjeselskap = 2003.)

Avgjørelsene i saken mot daglig leder, Vimme og regnskapsfører Bodin (sistnevnte mulig i mindre grad) må kunne korrigeres, og sakene (i hvert fall mot Vimme) må muligens gjenopptas, litt avhengig av hvordan motparten og retten svarer på Pettersens framprovoserte spørsmål omkring disse tema. Hvis ikke får vi et galt utgangspunkt mht. berettigelsen av Pettersens kritikk mot revisor og regnskapsansvarlige som var tilknyttet hans firma (deres manglende rapportering m.m).

Når det gjelder om Oslo Tingrett er inhabile til å behandle saken mot Hammervoll, mener Pettersen vi kan ha grunn til å mistenke at prestisje kan komme inn i bilde, da Oslo tingrett har behandlet saken mot Ernst & Young – og Pettersen har tapt saken. Nå blir jo egentlig den samme saken behandlet på nytt, (om E & Y hadde gjort jobben sin for Pettersen og om Hammervoll burde ha sett at det har de ikke gjort).

Hammervoll burde ha tatt hensyn til Pettersens bevis og kommunisert med vitnene og det må vurderes om Hammervoll som Pettersens advokat ikke skulle ha fått Pettersen til å trekke ankesaken som var berammet i Borgarting langmannsrett, september 2008,

Begrunnelsen/metoden Hammervoll & Co, brukte, er blant annet, slik Pettersen har bevist, ved for eksempel å komme med usannheter med påstanden om at hovedvitne i august 08, Rolf Larsen, ikke lenger mente at E& Y hadde opptrådt

kritikkverdig som Pettersens revisor , at Pettersen ikke kunne bruke som bevis lydbåndopptak omkring hva E & Y hadde sagt i retten om feilsendte regninger og at de visste at regnskapet nesten fra starten av ikke holdt mål m.m. Hammervoll ville heller ikke gå igjennom beviser eller få fram viktige vitner.

Oslo tingrett holder til vis-a-vis Oslo forliksråd som feilaktig , i henhold til skriftlig og muntlig kommunikasjon med justisdepartementet , Bergen forliksråd, advokat Hans Chr Steenstrup, forliksrådet selv, m.fler) har dømt i saken Pettersen hadde mot Hammervoll – uten å ha hjemmel for det, (noe som fører til at dommen, som ikke engang skulle ha kommet, blir brukt mot Pettersen. Dette gir også Pettersen økonomisk og følelsemessig belastning . Pettersen må ta ut stevning 1 år tidligere enn det som skulle vært rett osv. Alt må altså skje i ekspressfart pga dette .

Den fysiske nærheten Oslo Tingrett har til de involverte parter (eller folk som man kan ha mistanke for at har interesse i utfallet av sakene til Pettersen) taler også mot at de skal behandle denne saken mot Hammervoll & Co

Oslo Tingretts nærhet til alle involverte advokater og parter (unntatt Pettersen) i sakene Pettersen har eller har hatt mot Hammervoll & Co og Ernst & Young er også uheldig for å få en rettferdig behandling av saken . E & Y brukte f. eks advokatfirma Thommesen som prosessfullmektig, og Pettersen brukte advokatfirma Frick Langseth mot Ernst &

Young i Oslo tingrett. Alle disse og også Hammervoll og Co, holder til noen steinkast fra Oslo Tingrett (mens forlikrådet kun er 100 meter unna). Et enda større problem er kanskje rettsvesenets stolthet eller prestisje/kollegiale hensyn . Det skal mye til at en person, med begrensede ressurser, kan klare å få rettsvesenet til å være villige til å vurdere spørsmål på nytt, der de selv (eller kollegaer) har feilet som dommere. Da blir det vel andre muligheter, ved å skape allmenn interesse eller gå til internasjonal domstol. Et alternativ for Pettersen kan kanskje være om myndighetene og/eller Hammervoll & Co sitt forsikringsselskap tilbyr Pettersen å slette hans gjeld, og at han kan fortsette sitt liv i Filippinene, der hans ene datter, hans samboer og adoptiv sønn bor - langt vekk fra Norge, landet som har blitt kåret som det mest korrupte landet i Norden (etter Island, som Pettersen ikke regner med. Den norske form for korrupsjon er kameraderi – det er det vel mange som er enige i Pettersen i.). Pettersen har liten tro på rettssikkerheten i Norge for tiden.

Til tross for det: Pettersen har studert myndighetenes syn på blant annet:

1. kollegiale hensyn blant dommere,
2. gjenopptakelse av rettskraftige dommer. Pettersen vurderer jo å gjenoppta dommer som dirkete angår saken mot Hammervoll & Co (–avhengig av svaret fra motparten og forberedende dommer),
3. adgangen til å få overprøvd viktige rettsavgjørelser , i Pettersens tilfelle , spesielt som følge av feil ved rettens

behandling av saken mot Vimme, der dommerne sier (ref innlevert lydbånd fra hovedforhandlingene) at de ikke vil ta hensyn til beviser og anførsler som Pettersen hadde brukt i tingretten, (med den feilaktige begrunnelse at Pettersen angivelig skulle ha uteglemt i sin anke forbeholdet om å bruke beviser og anførsler som hadde vært brukt i tingretten. Dermed konkluderer de helt feil mht. om regnskapet var korrekt 1. kvartal 03 ved å ignorere vitnene (ref lydbånd med Kredittilsynet, Økodel og Norgesrevisjon, m.fl). De skriver også helt feilaktig, og ærekrenkende nok, at "Pettersens bidrag for hans firma var av negativ økonomisk betydning". Alle disse ting brukes nå mot Pettersen av motparten i saken mot Hammervoll & Co.

4. adgangen til å angripe saksbehandlingsavgjørelser før det blir truffet realitetsavgjørelse. Pettersen frykter at slike saksbehandlingsavgjørelser vil bli gjort av tingretten, f.eks forenklet og skriftlig videre behandling av saken. Pettersen har ikke fått nødvendig veiledning som selvprosjederende, blant annet med hensyn til manglende konkretisering av hvilke prosesskriv fra Pettersen som tingretten har mottatt.

Saksbehandlingen omkring frysing av saken til des 2012, kan komme til å bli basert på manglende utredning og vurdering. Frysing bør skje til desember 2012, pga at forliksrådet har dømt uten å ha hjemmel for det.

Pettersen får ikke tidlig nok svar på framprovoserte

spørsmål til motparten og retten legger ikke opp til en klargjøring av omfanget til noe av det aller viktigste, som er de feilsendte fakturaer: Er det nødvendig nå at Pettersen plukker fram alle 700 fakturaene og sender dem inn, (retten og motparten har jo fått lista som viser hvilke leverandører, beløp, dato m.m) , og er det tilstrekkelig at Pettersen får vitne, revisor Ivar Sandvik til å stille i retten og legge fram oversikten (fremlagt alle rettssaker Pettersen har hatt) som han lagde om hvilke fakturaer Pettersen måtte hefte for privat etter konkursen? Når og hvordan må Pettersen gjøre noe med dette? Ellers så vil vel retten si at Pettersen ikke har bevist en vesentlig del av sitt økonomiske tap? Her fins det flere og bedre eksempler, som vil komme i framtiden – etter at Pettersen får penger til advokat eller mer tid – som Pettersen jo mener han bør få som en følge av at forliksrådet feilaktig har dømt i saken, noe som jo førte til at Pettersen fikk 1 måned istedenfor ett år på å ta ut stevning mot Hammervoll & Co m.m. Pettersen vil nødvendig bli tvunget til å publisere det Oslo forliksråd har sagt i det siste, det ville de like særdeles dårlig., og det ville gi en alvorlig skrape for forliksrådet, som Oslo tingrett som nabo kanskje heller ikke ville like.

Med ovennevnte begrunnelse, lurer Pettersen , som selvprosederende , blant annet på om det kan være vesentlig , noe av det synet som myndighetene beskriver i skriv (eller

om tankegangen kan overføres til for eksempel om Oslo tingrett skal behandle saken Pettersen har, om saken skal frysas, om Oslo Tingrett skal kunne legge opp til forenklet skriftlig videre behandling av saken, etc):

Innstilling fra justiskomiteen om lov om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven) Innst. O. nr. 110 (2004-2005)

Departementet er enig med utvalget i at den bærende begrunnelse for at en sideordnet domstol - og ikke som nå den samme domstol - skal behandle gjenåpningsbegjæringen, er å motvirke mistanke om at den som tar stilling til begjæringen, bevisst eller ubevisst lar kollegiale hensyn eller hensynet til domstolenes prestisje påvirke avgjørelsen. På denne bakgrunn fremmer departementet forslag i overensstemmelse med utvalgets forslag.

19.1.11 Hvilke avgjørelser skal kunne gjenåpnes?

Gjenopptakelse kan anvendes mot rettskraftige dommer. Etter tvistemålsloven § 415 kan kjennelser som innebærer en avslutning av saken eller en selvstendig del av den, gjenopptas.

Komiteen slutter seg til at begrepet gjenopptakelse i loven erstattes med gjenåpning. Komiteen er også enig i at en sideordnet domstol bør behandle begjæringer om gjenåpning. Det vil

motvirke en mistanke om at avgjørelsen vil bli påvirket av domstolens eller nære kollegers prestisje. Komiteen er videre enig med departementet i at det ved avgjørelsen om gjenåpning bør legges vekt på utsiktene til at begjæringen vil medføre realitetsendring av betydning for parten. Fristene for gjenåpning bør forlenges i samsvar med departementets forslag.

Statens ansvar for sakskostnader forårsaket av feil fra rettens side

Komiteen er enig med departementet i at staten i flere tilfeller enn i dag bør erstatte sakskostnader som en part eller partene påføres som følge av feil ved rettens behandling av saken. Komiteen støtter forslaget til tvisteloven § 20-12 og viser til merknadene til bestemmelsen i proposisjonen.

Adgangen til å få overprøvd viktige rettsavgjørelser er sentral for tilliten til rettssystemet.

21.1.2.2 Departementets vurdering

Departementet er enig med utvalget i at saksbehandlingsavgjørelser skal kunne angripes før det blir truffet realitetsavgjørelse, og at saksbehandlingsfeil skal kunne brukes som ankegrunn overfor realitetsavgjørelser selv om den ankende part tidligere kunne ha brukt

68

rettsmiddel mot den aktuelle saksbehandlingsavgjørelse.

Departementet slutter seg til utvalgets syn om at det er behov for å gå lenger enn etter gjeldende rett i å begrense retten til å få overprøvd en dom.

Nils Even Pettersen

Bilag nr 4 c til Pettersens prosesskriv av 1. april 2012

Jeg ønsker fremprovosert rettens og saksøktes syn på følgende spørsmål:

På hvilken måte skal en fortløpende rapportering skje til ledelsen av mitt firma, hvis den ikke skal skje skriftlig,

1. at regnskapet ikke holdt mål, slik revisorfirma Ernst & Young beskriver det første kvartalsregnskapet (perioderegnskapet) som de i retten 18.12.07 sa de hadde fått fremlagt (der de sa de hadde fått det fremlagt, men at det var ubrukelig, men mange periodiseringsfeil, manglende varetellinger osv)?
2. at de feilsendte fakturaene på til sammen 7 millioner kroner var stillet til feil person/firma. De var jo stillet til Pettersen privat eller til hans private firma – istedenfor det som var rett, til Bassengimport AS, slik Borevisor Tor Løvberg beskriver i retten 18.12.07.

De feilsendte fakturaer ellers og det faktum at E & Y allerede tidlig 2003 visste at regnskapet var ubrukelig, skal varsles i skriftlig revisorrapport – uansett hva Pettersen visste eller ikke visste omkring praksisen med feilfakturering (om feilfaktureringen eksisterte, hvilken betydning den ville få for Pettersen eller brudd på skatte og avgiftslovgivningen, regnskapsloven m.m)

Med hilsen

Nils Even Pettersen

Bilag nr 5 til Pettersens prosesskriv av 1. april 12

Rettsikkerhet i rettssalen

Stenografering eller båndopptak i norske rettssaler?

Ett av hovedproblemene i norsk rett i dag, er at det som skjer i rettssalen ikke kan dokumenteres for ettertiden. Det er i tillegg kanskje intet annet sted hvor det lyves mer enn nettopp i rettssalen. Det er ikke ukjent at bøllete advokater med et noenlunde godt kjent navn, serverer løgner over en lav sko, uten å tenke over konsekvensene, og uten at dommeren griper inn. Mange av vitnene som opptrer er ikke bedre. Noe må gjøres.

Under en hovedforhandling er det kun rettsboken som kan bevise hva som har skjedd gjennom hovedforhandlingenes gang, og det er nærmest helt opp til dommeren hva som kommer til å stå i rettsboken. Lydbåndopptak - eller stenografi - er i liten grad blitt brukt.

Mange, kanskje mesteparten av gjenopptakelsessakene kunne etter mitt skjønn vært unngått dersom man hadde hatt en fast ordning med stenografi og/eller båndopptak av hovedforhandlingene, samt at dommerne samtidig slo kraftigere ned på forrakt for retten.

Rettsboken

Gjennom å lese rettsboken (rettsboken skrives fortløpende) skal en kunne se hvordan administrasjonen av saken ble utført. Rettsboken skal altså vise saksbehandlingen i rettsmøtet, derav får den en viss betydning mht en evt saksbehandlingsanke. Videre vil en rettsbok kunne inneholde protokollerte forklaringer og redegjørelser, derav vil den også kunne være et viktig bevis i saken.

Uten å ha gjort noen grundigere undersøkelse, mener jeg likevel å kunne se at det fra landets dommere synes mht skrivning av rettsbøker. I enkelte saker har ikke dommeren engang skrevet opp hvilke beviser som ble fremlagt for retten, men alene bare nevnt det rent formelle; hvem som møtte som part, dato for hovedforhandlingene osv. I flere tilfeller viser det seg endog at rettsboken er skrevet flere uker etter at saken er tatt opp til doms. Dette er alvorlige brudd på reglene om rettsboken.

Hvor galt blir det ikke når en dommer skriver rettsboken **før** hovedforhandlingene tar til? Les om saken her. Lagdommer Åse Berg dømte her en person, før saken var kommet opp. Personen hadde ikke en sjanse. Han var dømt på forhånd. Saken er ikke pinlig for Agder lagmannsrett, slik det står i artikkelen. Forholdet er mye verre enn som så. Dommeren burde etter mitt skjønn blitt fradømt sin stilling straks. Vi kan ikke ha dommere i vårt rettssystem som til de grader bryter reglene. Hvordan kan domstolen forvente å ha folkets tillit etter en slik sak?

For øvrig vil prosessfullmektigene i mange tilfeller nærmest måtte gå ned i knestående og be for i det hele tatt å få noe protokollert i rettsboken.

Det må understrekes at rettsboken er det eneste dokument som kan bevise hva som skjedde i rettssalen. Etter mitt skjønn er rettsboken, slik prosessreglene er i dag, et skår i partenes rettsikkerhet. Partene tror at rettsboken beskytter dem, hvilket må sies å være en misoppfatning av hva rettsboken egentlig gir av bevisverdi.

Forholdene i USA

I domstolene i USA blir alt som blir sagt i retten stenografert ned. Det samme gjelder for så vidt også for Storbritania. Gjennom en teknisk løsning blir den stenograferte talen straks omgjort til lesbar tekst. Brukerne, dvs dommerne og partenes advokater kan så koble seg opp mot dette systemet og få ut på sin dataskjerm - i samme øyeblikk - hva som blir sagt av vitnet under avhøret.

Dette systemet sikrer for det første at alt som skjer i rettssalen blir dokumentert for ettertiden. For det annet så er systemet meget praktisk både for partene og for dommerne, i det de får alt som blir sagt rett inn på sin pc. I så henseende kan man for eksempel be pc'en om å automatisk å understreke med en valgt farge et gitt ord som man tror vil komme til å bli nevnt under eksempelvis et avhør.

Jeg vil tro at innføring av et slikt system faktisk vil kunne øke effektiviteten mht fremdriften i saken.

I dette systemet ligger det også den fordel at alle som opptre i saken, både dommere, advokater og vitner har et meget større incitament til å snakke sant og holde seg innenfor lovens rammer, enn under de forhold man lever under i Norge i dag, hvor intet kan dokumenteres med mindre en uavhengig presse er til stede.

I tillegg til disse store fordeler som jeg allerede har nevnt, kommer det at man etter min vurdering vil kunne redusere det store antall gjenopptakelsessaker.

Gjenopptakelsessaker

Det har blitt foreslått i Norge å opprette enten en "gjenopptakelsesdomstol" eller en "gjenopptakelseskommisjon". I og med at man har kommet frem til disse alternativene som deløsningsalternativer på problemet med justismord (forsettlige eller systemfeils justismord), vil jeg komme med den påstand at dette er en fallitterklæring over dagens rettssystemet. Man gir seg altså ende over og vedkjenner at prosesssystemet innehar så store mangler at man må ha et "sikkerhetsnett" som skal fange opp de forsettlige eller de systemfeil.

Mitt retoriske spørsmål blir da; vil det ikke være mer rasjonelt å gripe fatt i problemet så å si ved roten, i stedet for å la systemet fortsette med å produsere feil som man med sikkerhet vet vil komme?

Som sagt vil jeg hevde at man ved å innføre båndopptak og/eller stenografi, vil kunne kvitte seg med størsteparten av de problemer som vi lever med under dagens prosesssystem.

Flere saker som vår lille redaksjon har fått inn, bærer sterkt preg av at dommeren ikke har holdt seg til det faktum som har vært lagt frem for retten, når de skriver dommen. Dersom man hadde et båndopptak av hovedforhandlingene, ville dommerne uvegerlig ha måttet forholde seg til det som ble sagt og bevist for retten.

For og imot

Partens rettssikkerhet må naturligvis måtte veies opp de økonomiske konsekvenser en slik nyvinning innen norsk rett vil få. Det vil jo bli en utgift for staten i og med at man må ansette flere mennesker til å behandle systemet.

Dog må man se på effekten av å bringe inn denne mangesidige rettssikkerhetsfaktoren: man vil, som nevnt, høyst sannsynlig få en drastisk tilbakgang i gjenopptakelsessaker. Dette vil i sin tur friggi plass for nye saker for domstolene. Konsekvensen kan jo bli at det blir frigitt såpass med plass at ventetiden for domstolene vil bli mindre, kanskje drastisk mindre.

Gjennom flere artikler i løpet av det siste året har prominente personer fremhevet den store belastningen Høyesterett lever under. Det er alt for mange saker som blir anket inn før Høyesterett, og flere vil det nok sikkert bli etter hvert som borgerne i stadig større utstrekning blir opplyst om sine rettigheter. Ser man på frekvensen mht gjenopptakelsessaker, vil man se en markant stigning fra slutten av 1980-tallet. Noe av årsaken ligger nok i at borgerne har blitt oppmerksom på Menneskerettighetskonvensjonen og de rettigheter som den er ment å beskytte. Selve loven har ligget der i 50 år, og de første 30 - 40 årene lå den nærmest ubrukt.

Som jeg har nevnt tidligere, vil jeg våge å påstå at belastningen mot rettssystemet vil avta - kanskje drastisk - dersom man går inn for en slik ordning.

Uten å ha noen undersøkelser for hånd, vil jeg gå ut fra at tilliten til rettssystemet blant de borgere som har tapt en sak, ligger nær null. Det er etter min mening meget viktig å bygge opp denne negative

tilliten til systemet. Uten å ta munnen for full, vil jeg påstå at man gjennom å innføre permanent båndopptak eller stenografi, vil få en drastisk stigning mht de tapendes tillit systemet.

En viktig del mht utformingen av dommen, er at den skal kunne godtas av partene. For den tapende part vil det være mye lettere å slå seg til ro med en dom, selv om den er negativ, når han med sikkerhet vet at dommeren har dømt ut fra det som ble fremlagt i retten.

Slik jeg ser det vil de positive sider langt overstige de evt negative sider ved en innføring av permanent båndopptak eller stenografi i norske rettssaler.

Herman J Berge

Bilag nr 6 til Pettersens prosesskriv 1. april 12**Skriftlig spørsmål fra Per Sandberg
(FrP) til justisministeren****Dokument nr. 15:719 (2011-2012)****Innlevert: 25.01.2012****Sendt: 26.01.2012****Besvart: 01.02.2012 av justisminister Grete Faremo**

Svar

Grete Faremo: Jeg mener at det er flere gode grunner for å innføre lyd- og bildeopptak i retten.

Når det gjelder sivile saker er hovedregelen i tvisteloven at det under hovedforhandling skal foretas opptak av parts- og vitneforklaringer, men dette kan utelates blant annet når retten ikke har tilgjengelig nødvendig utstyr for opptak. Foreløpig er det ikke anskaffet moderne utstyr for lyd- og bildeopptak til domstolene. Domstoladministrasjonen oversendte rapporten «Lyd- og bildeopptak fra parts- og

vitneforklaringer i retten» til departementet i fjor. Domstoladministrasjonen tilrår som et utgangspunkt at syv av ti rettssaler utstyres for opptak av lyd og bilde, mens øvrige saler utstyres for opptak av lyd. Videre at alle domstoler må utstyres med mobilt utstyr for opptak av lyd i saker som settes utenfor domstolens lokaler, noe det er særlig behov for i jordskiftedomstolene. Innføring av lyd- og bildeopptak i retten vil kreve betydelige økninger i ressursbehovet til IKT i domstolene.

Domstoladministrasjonen har beregnet at investeringene vil beløpe seg til om lag 285 millioner kroner, mens årlige merkostnader til drift og vedlikehold vil være om lag 70 millioner kroner. I tillegg vil det påløpe gjenanskaffelseskostnader på om lag 60 millioner kroner per år. Det vil ifølge

Domstoladministrasjonen ta opp mot to år fra finansiering er på plass til løsninger kan bli realisert. Investeringer i utstyr til lyd- og bildeopptak i retten må vurderes i forbindelse med de ordinære statsbudsjettprosessene. Jeg kan derfor ikke nå si noe mer om når det eventuelt vil innføres lyd- og bildeopptak.

Stortinget

0026 Oslo

Sentralbord 23

31 30 50

Stortingets

informasjonshjørne

Telefon 23 31 35 96

Kontakt

informasjonshjørnet

Ansvarlig redaktør:

Eli Pauline Fiskvik

Nettredaktør: Lars

Henie Barstad

O

(1) Det kan ikke føres bevis om innholdet av forhandlinger eller forklaringer som en domstol med hjemmel i lov har pålagt de tilstedeværende taushet om. Den som har krav på hemmelighold, kan samtykke i at beviset føres.

Nils Petter

Nils Even Pettersen

CD nr 3 Kommer for
ca 10/4

Bilag nr 1, 2

sendes også som PDF -
filer i vedlegg til
epost og på CD

N. Petter